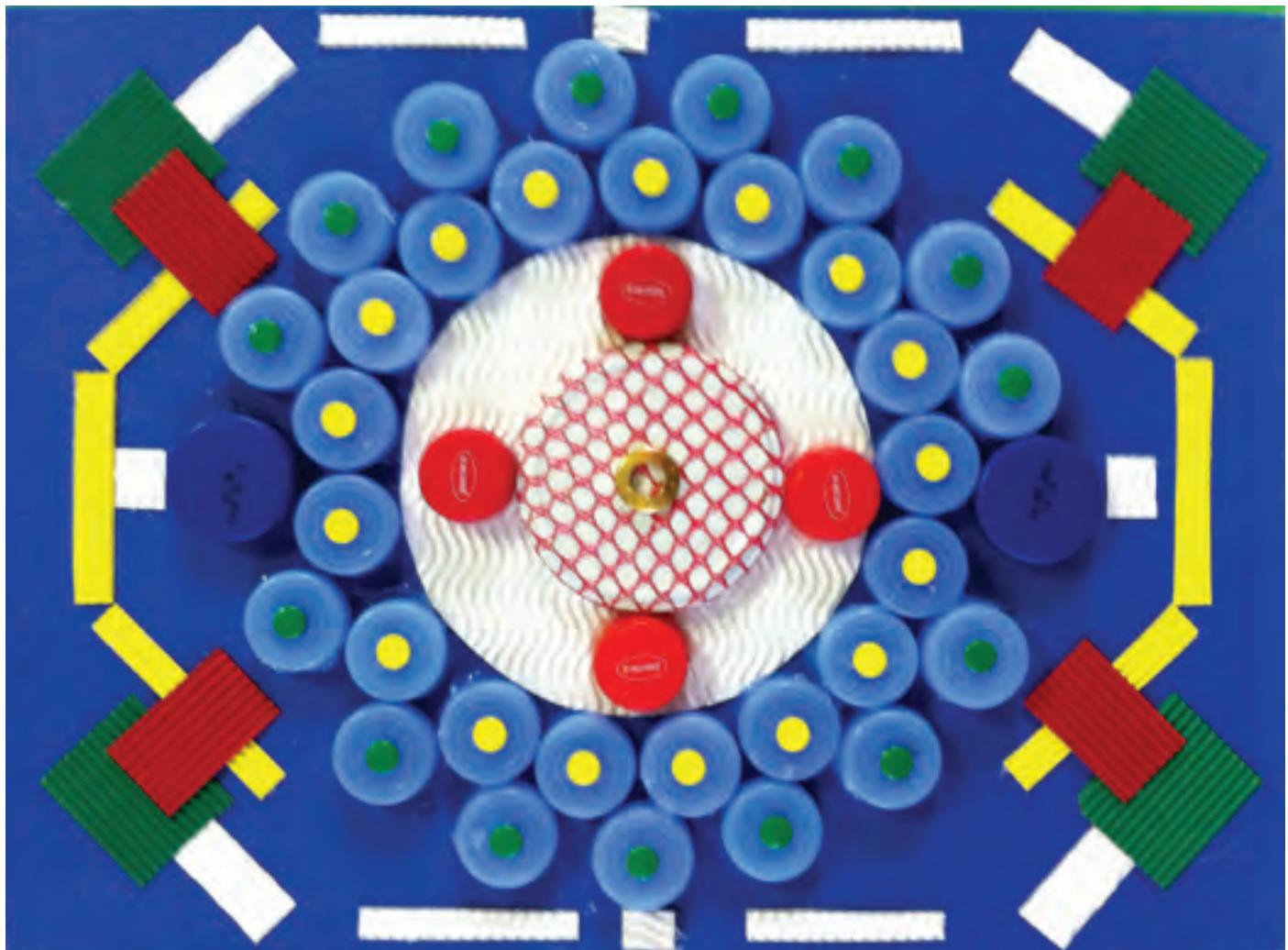

meštri

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića - cijena 10 kn - broj 5

Školske kronike

3-18

Zdenac riječi

35-41

Istambul v. Pariz

44-47

Naj osmaši

56-57

RIJEČ UREDNICE

Pozdrav svim našim vjernim Meštrima! Iako prošle godine vaš omiljeni list nije tiskan, sad vam stižu novi, napredniji i drugačiji Meštri.

Zašto je ovaj broj drugačiji?

Pa ukratko, novi su urednici, novinari, rubrike i tekstovi.

Zahvaljujući našim vrijednim novinarima, u ovom broju moći ćete upoznati prvašice, saznati više o osmašima, putovati istokom (Istanbul) i zapadom (Pariz). Zajedno s nama možete se ponositi našim bivšim učenikom – svjetskim omladinskim prvakom u plivanju – Ivanom Capanom. Saznajte više i o našoj Tonki Nakić, novoj manekenskoj zvjezdi. S Meštrima možete biti u toku s događanjima u našoj školi, pročitati o terenskim nastavama na kojima su bili učenici naše škole, saznati više o računalnim igrama i pogledati pisane i crtane radove talentiranih učenika viših i nižih razreda.

Misleći na vas, osmislili smo razne skandinavke, križaljke i osmosmjerke uz koje ćete moći provesti minute zabave i razmišljanja. Želimo vam ugodno vrijeme uz vaš omiljeni list.

Urednica Barbara Poslek

Impresum:

MEŠTRI, školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića, Zagreb, 2011. br.5

Nakladnik: OŠ Ivana Meštrovića, M. Pušteka 1, Zagreb

Glavna urednica: Gordana Ljubas, prof.

Uredništvo: Barbara Poslek, Lea Sevšek

Novinari:

Leon Stažnik, Tea Rosandić, Ana Marušić, Maja Gregurić, Ivana Lea Martić, Romanna Gianna Kasun

Naslovница: rad Veronike Čop, Jane Smrekarić i Dore Tomljenović, VIII.a

Naklada: 200 primjeraka

Grafička obrada i prijelom: Dvoklik, Zagreb

Tisak: Kerschoffset, Zagreb

cijena: 10 kn

SADRŽAJ

3.- 18. ŠKOLSKЕ KRONIKE

19. – 26. TERENSKA NASTAVA

27. PRVAŠIĆI

28. – 33. POLA URE KULTURE

34. – 39. ZDENAC RIJEČI

40. – 41. HOKUS POKUS

42. – 45. PUTOVANJA

46. – 48. MEŠTAR – SVJETSKI PRVAK

51. – 53. NATjecanja

54. – 55. OSMAŠI

56. – 57. NAJ OSMAŠI

58. – 59. LICE S NASLOVNICE

60. – 61. MOJI KUĆNI LJUBIMCI

62. – 63. PLES SA ZVIJEZDAMA

64. ANKETA

65. – 66. MOZGALICE

67. STRIP – MUFFINI

68. STRIP – ŠKOLA

MATURALNO PUTOVANJE 7.a i 7.b razreda

GRADOVI SVJETSKE BAŠTINE

NA SPLITSKOJ RIVI

ZAINTERESIRANI SMO...

U DIOKLECIJANOVOJ PALAČI

KOD KIPA GRGURA NINSKOG

MATURALNO PUTOVANJE 7.a i 7.b razreda

U TROGIRU SMO

U ŠIBENIKU

VOŽNJA DO KRAPNJA

U BIOGRADU

ODMARAMO U HLADU

U NP KRKA

SKOKOVI U MORE

IDEMO U DISCO

VEČERNJA ZABAVA

U ZADRU

DOBRO DOŠLI

Dana 4. rujna 2010. godine dočekali smo još jednu generaciju prvašića. Ove godine upisali smo samo jedan prvi razred. Nadamo se da će ovaj biti „jedan, ali vrijedan“ te da ćemo već sljedeće godine ponovno upisati dva razreda.

njih pripremili stariji učenici, učiteljice Dubravka Magašić i Gordana Horvat odvele su ih u njihovu buduću učionicu.

NIKA VUKOJEVIĆ	BORNA VUKOVAC	JANA BEŠKER	FRAN BARTOLIĆ
HELENA ANTONČIĆ	KARLA DI GIUSTO	VITA VERONIKA BORIŠIC	SVEN BITENC
SVEN GAVRANOVIĆ	JURICA BRLEK	MARK JAVOR	FRANCESCA KOLĐERAJ
JOZEF JOZES	ANJA KRALJ	MAKSIM KRANJEC	ANA LUČIĆ
LEONARDO JAMBROŠIĆ MIŠČIN	JURAJ JANIS NOVOSELEC	IVA PAVIČIĆ	MARIA PERIĆ
FRAN PETROVIĆ	IVOR PLAŠCAR	LUKA PRANIĆ	MARIN PRUSAC
EMA REBERSKI	JAN SAMEK	MARTA VOJTUŠEK	MICHELLE ŠPOLJAR

Predstava za učenike prvog i drugih razreda

Priča tri psa

Hrvatska udruga za školovanje pasa vodiča i mlobilitet 15. rujna 2010. godine izvela je za učenike prvog i drugih razreda svoju predstavu Priča tri psa. Predstava je izvedena u dvorani za tjelesnu i

zdravstvenu kulturu, a trajala je oko 45 minuta. Cilj predstave je poticanje empatije prema psima i njihovoj humanoj ulozi u životu slijepih i drugih osoba s invaliditetom.

*izvođači i
zainteresirana
publika*

DAN KRUHA

Dana 20. listopada 2010. godine u našoj smo školi obilježili Dan kruha – Dan zahvalnosti za plodove zemlje. I ove je godine bilo mirisno, svečano i ukusno. Naše drage mame, bake, ali i učenice i učenici potrudili su se da naši blagdanski stolovi opet budu svečani. Župnik je blagoslovio hranu koju smo zatim zajedno blagovali. Ove smo godine skupili i namirnice koje su naše vjeroučiteljice odnijele u Caritasov dom.

I još jedna lijepa pričica o kruhu:

Šetajući svojim imanjem, neki velikaš sretne svojega kmeta kako pod miškom nosi nekoliko hljebova kruha. Upita ga što će mu toliko kruha. Kmet mu ponizno odgovori:

- Te hljebove nosim za kamate.
- Kakve kamate? – začuđeno će velikaš.
- Tim hljebovima nahranit ću danas svoju djecu da bi sutra, u starosti, od njih dobivao kamate u kruhu.

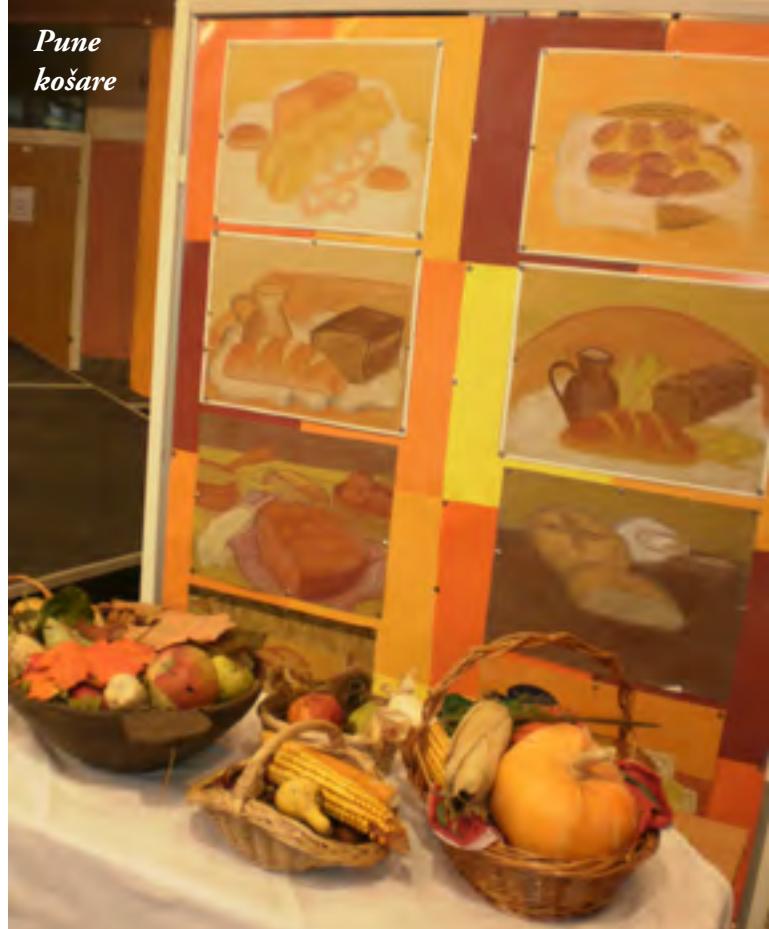
Jesenski plodovi

Mali zbor

Pune košare

Ukrasili smo i panoe

Dan kruha

Lea Sevšek, VI.b

Čitajmo pod krošnjama

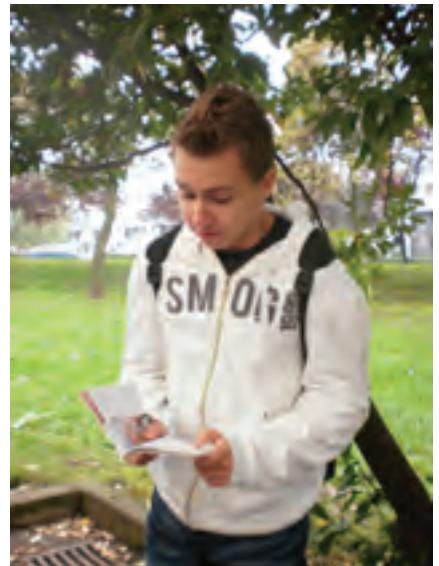
Bruno

Učenici VIII. a razreda dana 22. listopada 2010. sudjelovali su u akciji Čitajmo pod krošnjama u sklopu Mjeseca hrvatske knjige (15. listopada – 15. studenoga).

Učenici su donijeli svoje omiljene pjesme te ih jedni drugima pročitali u našem školskom parku. Bilo je tu pjesama raznih autora, od Cesarića, Tadijanovića, Paljetka pa sve do E. A. Poea. Tematika je također bila raznovrsna – od pejsažnih, najčešćih ljubavnih sve do misaonih pjesama.

Mihaela, Martina, Iva i Winona

Antonio

Viktor

Dominik

Bruno

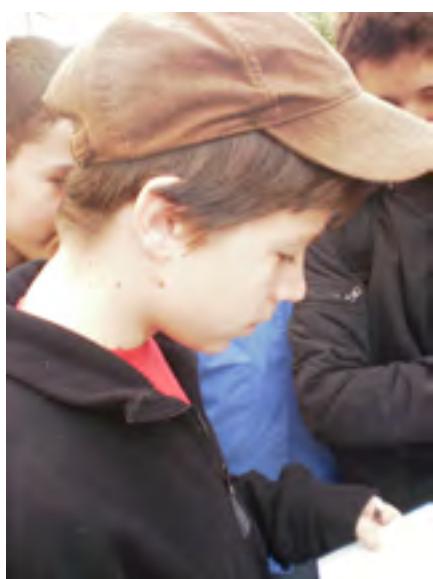
Čitajmo pod krošnjama

Ivan

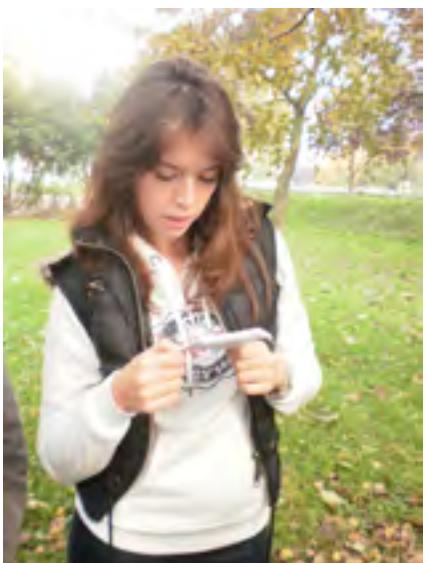
Ilir

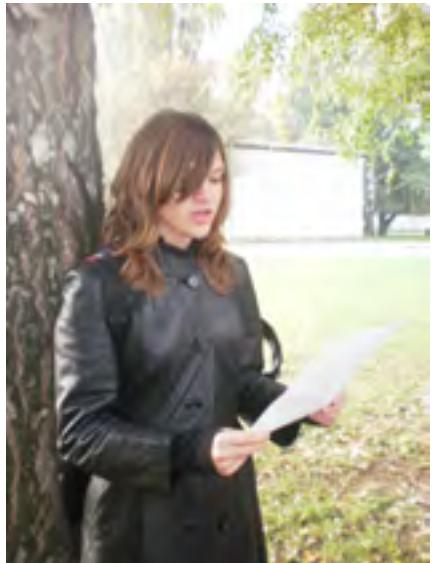
Anto

Jakov

Nina

Veronika

Jana

Sanja

Irina

Paljenje svijeća za Vukovar

U sjećanje na najtužniji dan u povijesti naše domovine, dana 18. studenoga građani naše domovine paljenjem svijeća odaju počast vukovarskim žrtvama.

Učenici naše škole na isti su način odali počast poginulim Vukovarcima.

Učenici i ravnatelj u zajedničkoj molitvi za poginule Vukovarce

Mi volimo Vukovar

Sveti Nikola u našoj školi

On ne dijeli samo darove,
već i zagrljaje

Dana 6. prosinca
našu je školu posjetio
Sveti Nikola.
Izmamio je mnogo
osmijeha na licima
najmladih.

“U koji razred ćemo sada?!”

Kutije punuone darova

“Dobro
smo obavili
posao!”

Božićna priredba

Dramska skupina – njemački jezik

Dana 17.12.2010. godine naša škola organizirala je zanimljivu i zabavnu priredbu u čast nadolazećih blagdana. Članovi školskog KUD-a razveselili su nas svojim točkama i donijeli dašak blagdanskog raspoloženja.

Dramska skupina V. i VII. razreda

Dramska skupina V. i VII. razreda

Dramska skupina V. i VII. razreda

Dramska skupina V. i VII. razreda

U RITMU SAMBË I HIP HOPA

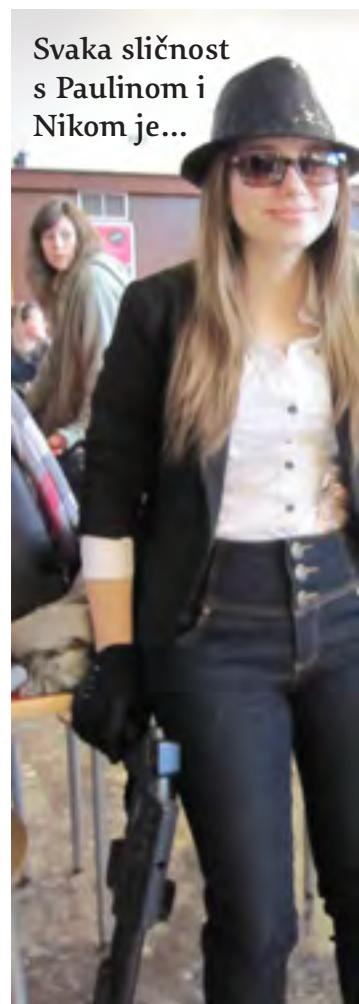
Alica u
Zemlji čuda

Svratili su nam
i ministri Šeks
i Čobanković,
premijerka i
bivši premijer

Svaka sličnost
s Paulinom i
Nikom je...

Tko se to krije pod šeširom?

Liječnica Brigit i don Milivoj

Dana 8. ožujka u našoj se školi održavao maskenbal. Ove godine imali smo poseban program. Par iz Plesne škole Taktus

podučavao nas je sambi i hip hopu. Maskiranih je bilo više nego prošlih godina, a komentari su najčešće bili vrlo pozitivni.

Nadamo se da će ova tradicija učenja plesa pod maskama zaživjeti u našoj školi!

Raznolika skupina

Žiri – Svi su taaaako dobri!
Kako izabrati najbolje?

Rasplesani zvončari iz petog razreda

Svi u plesnom ritmu

Interliber

Dvanaestog studenog posjetili smo već trideset i treći međunarodni sajam knjiga i raznih učila u Hrvatskoj. Na Interliberu je pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske izlagalo više od 250 izlagača iz Austrije, Bosne i Hercegovine, Njemačke, SAD-a, Srbije, Velike Britanije, Sjeverne Irske i Hrvatske. Najveća ponuda knjiga bila je izložena u paviljonima pet i šest. Mnogi izdavači kao Algoritam, Profil i Školska knjiga s velikim su popustom prodali nova izdanja brojnim posjetiteljima koji nisu odoljeli dobroj ponudi jer se za svakoga

mogla naći poneka knjiga. Za djecu su bile slikovnice te razni stripovi i knjige za najmlađe. Za mame i bake u ponudi su bile razne kuharice i pomagala, a za tate razne knjige o kompjuterima, ribolovu ili lovnu te još razne knjige specijalizirane za dizajn, medicinu, astronomiju ili digitalno fotografiranje na više jezika. Sajam je završio četrnaestog studenog u nedjelju pa nažalost oni koji ga nisu posjetili, a željeli su, trebaju pričekati sjedeći trideset i četvrti sajam sljedeće godine.

Lea Sevšek, VI.b

IZVJEŠĆE S IZVANUČIONIČNE NASTAVE UČENIKA PETIH RAZREDA

Dana 3.rujna 2010. godine uputili smo se u Državni arhiv Republike Hrvatske. Znatiželja je bila velika, riječ „arhiv“ potaknula je i maštu. Kakvo se to blago skriva u njemu?

Znatiželja je bila opravdana jer pred nama na Trgu Marka Marulića stajala je ogromna zgrada izgrađena u secesijskom stilu 1913. godine prema nacrtima arhitekta Rudolfa Lubynskog. U zgradu gleda kip Marka Marulića.

oko nas su prolazili stariji ozbiljni ljudi s licem gospodina Poirota.

Unutrašnjost je bila svečana. Zadivili su nas mnogi vitraji na prozorima i stropu.

Ušli smo u jednu veliku prostoriju uređenu od pune slavonske hrastovine. Kad smo sjeli na stolice, morali smo mirovati jer su pomalo škripale, a jedino što je odstupalo bila je suvremena tehnika i predavanje na power-pointu.

Prva radionica: Početak i razvoj latinice, pisma kojim se služimo u javnoj komunikaciji. Vidjeli smo kako su se stilovi pisanja mijenjali i da su neka slova malo drugačije izgledala. Naročito je bilo teško dešifrirati popis imena iz Matične knjige 1824 godine, npr.

Zapamtili smo Gjuro –Duro ili Boskovich –Bošković i druga interesantna imena i pisma.

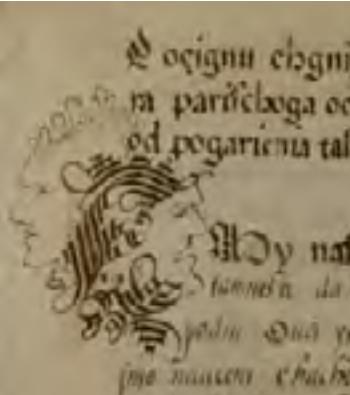
Druga radionica bila je u isto tako zanimljivoj prostoriji koja je obilovala drvenim rezbarijama i slikama na zidu. Znali smo da svaki lik predstavlja neku povjesnu ličnost i da nemamo vremena sve ih upoznati. Zato smo krenuli na posao.

Tu se čuvaju svi spisi grofova Zrinskih, knezova Frankopana i drugih plemićkih obitelji, spisi vezani za hrvatsku povijest i državotvornost.

Arhiv nas podsjeća na škrinju.

Sve smo to pročitali u auli. Zavirili smo i u neke prostorije, čitaonice i predavaonice, a

HERALDIČKA RADIONICA

Grb

Grb je obojeni likovni znak na štitu, trajan i nasljeđan znak raspoznavanja izveden po ustaljenim heraldičkim pravilima.

Pravila:

1. grb ne smije biti sličan drugom grbu
2. desno koso postavljene grede ili lente u štitu su grbovi djece iz braka
3. lijevo koso su grbovi izvanbračne djece
4. koso postavljeni štit ili znak u štitu govori da je grb vrlo star

5. zlato je žute boje, a srebro bijele
6. plavo polje znači neovisnost
7. koriste se četiri boje crvena, plava, zelena i crna
8. simboli kao što su dijelovi ljudskog tijela, biljke i životinje, boje se naravnim bojama, iako se i oni mogu obojiti heraldičkim bojama

Voditelj : Neven Rücker, prof. povijesti
Razrednice 5.a i 5.b razreda
Ilda Kristović i Ljiljana Nimac

Čazma

Automobili, smog, otpalo lišće, miris znoja i gužve zamijenjen je visokim krošnjama i mirisom svježe zemlje. Dobrodošlicu u Čazmu poželjeli su nam gostoljubivi domaćini Bernarda i Fran. Proučavali smo sadnice hrasta lužnjaka, a zatim smo otišli u šumu gdje je „vladao“ hrast lužnjak kojem se „klanjao“ grab, a grmlje, paprat i mahovina nisu mu bili „ni do koljena“. Cijela šuma izgledala je kao carstvo žaba, biljaka i žireva. Nakon toga posjetili smo pilanu u kojoj smo razgledavali strojeve, brojne prostorije te slušali radnike koji su pričali o svom radnom mjestu na kojem svakodnevno borave. Glasni zvukovi strojeva i duga šetnja kroz veliku pilanu izmorila nas je i – postali smo gladni. Zasluženo smo predahnuli i „napunili spremnike“. Žaleći za svom ukusnom hranom, koja je s naših tanjura nestala u trenu, nastavili smo put odšetavši do stare kuće. Razgledali smo kuću koja nije bila ni upola zanimljiva kao kasniji susret sa

posjet pilani

starom susjedom preko puta kuće. Također smo posjetili i galeriju gdje smo razgledavali slike, nađene stare kamene, ali i gledali najstariji hrvatski crtani film u boji. Bljeskom fotoaparata „bombardirali“ smo galeriju, ali i profesore. Nakon uspješnog fotografiranja, udobno smo se smjestili u naša dobro ugrijana sjedala i vratili se gradsku vrevu.

Barbara Poslek, 6.b

slušamo zanimljivo predavanje

Jasenovac

Dana 15. veljače učenici osmih razreda, profesor povijesti i njihove razrednice posjetili su Spomen područje Jasenovac.

Predavanje kustosice

Kameni cvijet Bogdana Bogdanovića

Rješavamo zadatke

Prezentiramo rezultate svojih istraživanja

Stihovi iz Kovačićeve Jame

“Cvijet Bogdana Bogdanovića okrenut je prema žrtvama iz kojih vuče svoje korijenje, ali i prema suncu, nebu, svjetlosti i nadi.

...Ljudi se previše brinu zbog, usudim se reći, nevažnih sitnica, jer, u usporedbi sa životom, one su i manje od toga.”

Tia Borković, VIII.b

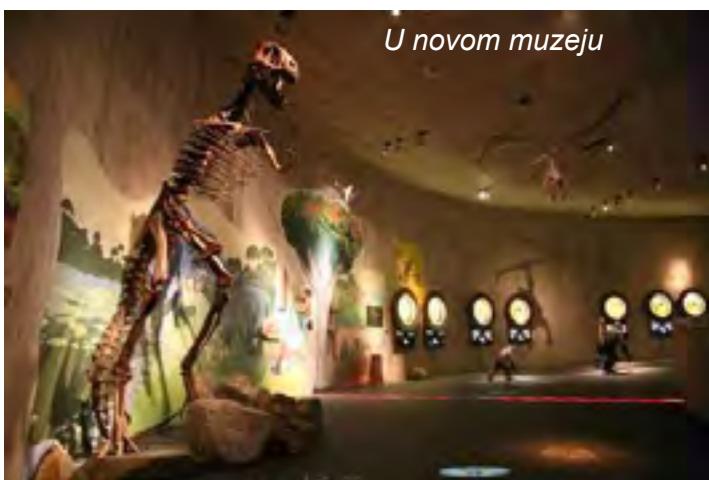
Posjet muzeju krapinskih neandertalaca

Učenici petih razreda dana 22. listopada išli su na terensku nastavu u Krapinu. Posjetili su novootvoreni Muzej krapinskih neandertalaca.

petaši i učiteljice

U novom muzeju

Smiljan – Gospić

nikola Tesla - izumitelj svjetske slave

Dana 30. ožujka učenici osmih razreda, profesorica fizike i njihove razrednice bili su na terenskoj nastavi u Smiljanu i u Gospiću.

Ispred Tesline rodne kuće u Smiljanu

Zabava u parku

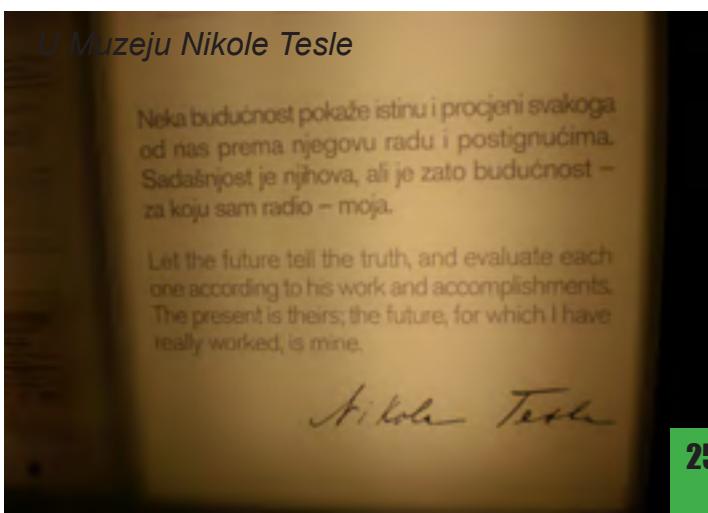
Zabava u parku

Zabava u parku

Potočić ispred Muzeja

U Muzeju Nikole Tesle

Neka budućnost pokaže istinu i procjeni svakoga od nas prema njegovu radu i postignućima. Sadašnjost je njihova, ali je zato budućnost – za koju sam radio – moja.

Let the future tell the truth, and evaluate each one according to his work and accomplishments. The present is theirs; the future, for which I have really worked, is mine.

Nikola Tesla

terenska nastava

U Muzeju Nikole Tesle

Na ulazu u Teslinu rodnu kuću

U Muzeju Like u Gospiću

1.a RAZRED

prvašiči

1.a

1. Helena Antončić
2. Fran Bartolić
3. Žana Beškerž
4. Ivan Bitenc
5. Veronika Boršec
6. Jurica Brlek
7. Karla Di Gilmo
8. Ivan Gavranović
9. Mark Javor
10. Jozef Jozes
11. Frančeska Koldenij
12. Anja Kravz
13. Maksim Krnješ
14. Ivana Ljubić
15. Leonardo Minton
16. Juraj Novoselac
17. Iva Pavčić
18. Manja Šerić
19. Ivan Petronio
20. Izvor Blačar
21. Luka Bošnjak
22. Marin Bišćan
23. Ema Žuharski
24. Jan Janeček
25. Michelle Lipfar
26. Marta Vojtviček
27. Štefka Višković
28. Bojan Višković

UČITELJICE:
DURAVNA NAGARIĆ
Jordana Šmit

Četvrti dani zagrebačkih branitelja Vukovara

DANI DOMOVINSKOG PONOSA

klapa Hrvatske ratne mornarice Sveti Juraj

U petak, 24. rujna 2010. godine učenici osmih razreda, ravnatelj škole, razrednici i učiteljica biologije nazočili su u KD Vatroslava Lisinskog 4. danima zagrebačkih branitelja Vukovara. Pod pokroviteljstvom Sabora Republike Hrvatske obilježilo se ustrojavanje legendarne 204. brigade i Zbora narodne garde RH. Nakon himne, koju je a capella izveo Mirko Švenda Žiga, pripadnici Hrvatske vojske unijeli su u dvoranu 42 barjaka ratnih postrojbi te barjak 204. brigade i barjak Udruge zagrebačkih branitelja Vukovara. Po-zdravne govore održali su predsjednik Udruge zagrebačkih branitelja

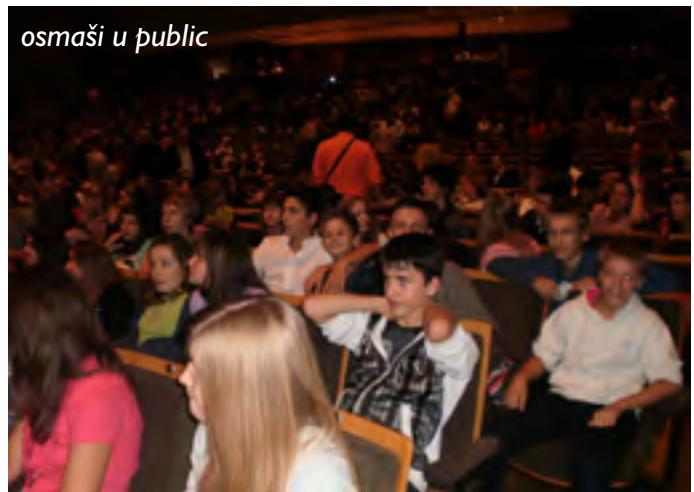
Vukovara Damir Jašarević, izaslanik Sabora RH dr. Andrija Hebrang, gradonačelnik Zagreba Milan Bandić te posebni savjetnik Predsjednika RH za branitelje Predrag Matić Fred. Proslavljeni borci Mile Dedaković Jastreb i Branko Borković Mladi Jastreb uručili su odličja obiteljima poginulih branitelja Žarka Manjkasa i Ivana Poljaka.

U programu su sudjelovala brojna imena naše glazbene scene: kvartet Gubec, Nera Stipičević, Ivica Pepelko, Tereza Kesovija, Mate Mišo Kovač, glumac Zlatko Vitez, klapa Hrvatske ratne mornarice Sveti Juraj te Dječji zbor Župe sv. Pavla, Retkovec.

učitelji i učenici u publici

osmaši u publici

Festival o pravima djece

Učenici osmih razreda dana 19. studenoga posjetili su Festival o pravima djeteta.

Pogledali su desetak filmova čiji su autori učenici osnovnih škola, a govore o pravima djece. Festival je u organizaciji Unicef-a održan u CineStaru u Novom Zagrebu.

Ovim je Festivalom obilježeno 20 godina UN-ove Konvencije o pravima djeteta. Tim međunarodnim sporazumom od 20. studenoga 1989. godine priznaju se prava djece u cijelome svijetu. Konvenciju o pravima djeteta potvrdile su 193 države, čime je u gotovo svim državama svijeta obećano djeci da će se njihova prava poštovati i izvršavati, u skladu s mogućnostima vlada zemalja koje su je potpisale.

Hrvatska je postala članicom Konvencije u listopadu 1991. godine.

Kritički osvrt

“Bucka”

“Cijeli dan gladujem, onda se nažderem i bljujem, a još sam uvijek debela kao...“ Htjela sam reći kao svinja.

Doktor je kimnuo glavom. „Osjećaš li već dugo taj poremećaj?“

“To nije poremećaj, to je način života.“

“A tko to kaže?“ podigao je obrve.

“Dunja“, priznala sam, ljuta jer se skrivam iza nje.

“A tko je ta Dunja?“

“Mama“, promrmljala sam. „Ali u zadnje vrijeme samo još gladujem, povraćanje me zamara...“

“A koliko kila imaš?“

Dovraga, uvijek isto pitanje!

“Previše! Četrdeset tri.“

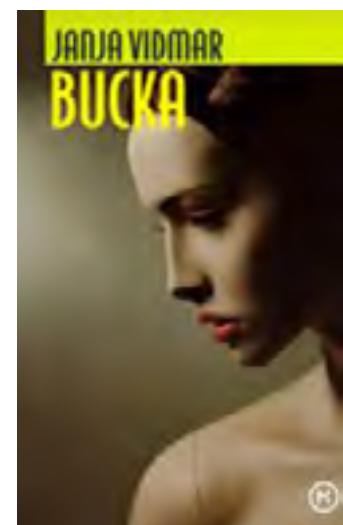
će bolje, ja sam uz tebe!“ ili u Uršinu slučaju: „Jedi koliko hoćeš, ja te neću prestati voljeti!“ I pusa u obraz bila bi O.K.

U knjizi nam Urša daruje zapise o svom životu, svojoj obitelji (ako ju je uopće imala!), svoje prikaze umjetnosti, prijateljstva, ljubavi. Govori i o prehrani – ma o svemu onom što život znači, a njoj je na tako sebičan način oduzeto.

„Bucka“ je knjiga namijenjena mladima koji ne znaju za zla veća od roditeljske kazne, mladima kojima je najveća tragedija izgubljena ljubav.

Knjigu bih preporučila svima, najviše onima koji vole sanjati...

„Bucku“ je napisala slovenska književnica Janja Vidmar, a saznala sam da se spremila i filmska adaptacija.

Knjiga priča o djevojci Urši koja je iz dana u dan sanjala... Živjela je pod opsadom majke perfekcionistice čiji je najveći san bio da njezina Uršica doživi dvadesetu s četrdeset kilograma. U prijevodu: Urša je bila školovana manekenka, tek petnaestogodišnjakinja, a već je iskusila što znači nepravda i nemar onih koji bi nas u svakom trenutku trebali znati zagrliti i tiho šapnuti na uho: „Ššš! Bit

Laura Banović, VIII.b

Jedna topla, nježna, tragična i vrlo zanimljiva predstava

DJECA SA CNN-a

Dana 27. listopada 2010. učenici osmih razreda zajedno sa svojim razrednicima posjetili su kazalište Histrionski dom i pogledali predstavu Djeca sa CNN-a.

„Bukvićev tekst govori o sudbini mladića Dine koji se igrom slučaja nastanio u Zagrebu gdje preživljava noseći sa sobom teret osobne drame sa žigom iz rodne Srebrenice. Njegov svakodnevni životni ritam promijenit će dolazak djevojke Dore, koja znatno tiše nosi svoj izbjeglički zavežljaj iz Vukovara. Uz neki krik zbog igre slučaja ili sADBINE, koji su im obilježili osamljeničke živote, izgrađujući svoju životnu filozofiju, oni se ne predaju, i na svoj način idu dalje, tražeći mjesto pod zagrebačkim nebom i ne žele biti autsajderi u pragmatičnom svijetu.“

Kazališna predstava

“Kako je Potjeh tražio istinu”

Dana 8.12.2010. godine učenici šestih razreda posjetili su kazalište Merlin i s užitkom pogledali predstavu „Kako je Potjeh tražio istinu“ koja je

osmišljena prema istoimenom djelu Ivane Brlić-Mažuranić.

Ovo bi mogla biti moja ulica

Ovo bi mogla biti moja ulica je prva predstava koja govori o nasilju među mladima. To nije rekonstrukcija ubojstva maturanta Luke Ritza, već je predstava inspirirana time. Posvećena je Luki i svim mladim ljudima koji stradavaju na ulicama bilo kojeg grada. Zato glavni likovi nisu dobili imena, već su nazvani prema svojim karakteristikama. To daje nama, gledateljima, mogućnost da stavimo likove u bilo koji grad, bilo koje naselje i bilo koju, pa čak i svoju ulicu.

Radnja se zbiva u neimenovanom naselju, na dan sprovoda ubijenog maloljetnika. Svi se likovi poznaju i njihove priče se tijekom cijele predstave isprepliću: „Majka sina jedinca“ i „Otac sina jedinca“ oplakuju svojeg sina i spremaju se za pogreb. „Mladi Revolucionar“, koji sumnja tko je ubio maloljetnika i „Djevojka koja želi otici“ najbolji su prijatelji ubijenog maloljetnika. „Policajka koja nikada nije upotrijebila pištolj“ je svjedok ubojstva, no ništa nije napravila. „Majku dvaju sinova“ i „Otac dvaju sinova“ sumnjuju da im je jedan od sinova ubojica. „Mladić u plavoj majici“ je jedan od ubojica. „Brat mladića u plavoj majici“ je svjedok koji je pozvao hitnu i onda pobjegao. „Baka“ koja ništa ne zna, „Žena koja je trudna“ i „Novinar koji će jednog dana napisati istinu“ su prolaznici u autu koji su vidjeli što se događa, no nisu stali. Tu su još i „Psiholog koji pokušava pomoći“, ali ne može i „Institucija“ sa svojim praznim obećanjima.

Ova predstava osim odlične glume, dobro dočarane tjeskobe i suvremene teme, ima jako važnu poruku. Predstava govori o nasilju. Ima različitih vrsta nasilja i svatko se od nas susreo barem s jednim, ako ne i s više vrsta nasilja. U ovom slučaju pojavljuje se najgori oblik nasilja koje na samom kraju završi ubojstvom. Nekome oduzeti život zato što je drugačiji, zato što je nekom dosadno ili mu se prohtije, je strahota. Kada se ubije neka osoba, ne oduzima se samo njezin život. Nekome se oduzme prijatelj, nekome

dijete, nekome unuk,... tim ljudima oduzmeš osobu koja im je sve na svijetu, a koja ostaje nakon toga samo u njihovim uspomenama. Pokušaj zamisliti te osobe nakon što se to dogodi. Pokušaj zamisliti sebe na tom mjestu. Sviđa ti se? Mislim da ne. A sada zamisli da si ti na mjestu ubijenog, da te netko ubije zato što si drugačiji. Kako ti se tek to sviđa?! Možda mislite, to se ne može dogoditi meni, to se samo događa drugima, ali može. Može se dogoditi svakome, svugdje, u svakom gradu, svakom naselju, u svakoj, pa i tvojoj ulici. Vjerojatno se i sada događa, a događat će se i sutra. Zato budи i ti jedan od onih koji će reći: „NE NASILJU!!!“

Veronika Čop, VIII.a

KRIVI SU - NISU KRIVI

Na početku predstave dva dječaka od petnaest i trinaest godina izvode akrobatske točke i izmamljuju smijeh gledatelja. U pozadini je brza, adrenalinska glazba. Jedan se dječak dosjetio da opljačkaju skladište i zarade, kako je rekao „laku stoticu“. nakon što su uspješno provalili u skladište, odlučili su skinuti znak s automobila – tada se upalio alarm, oni su se uspaničarili i pobegli. Dva su inspektora došli istražiti područje i pretpostavili da je u pitanju mačka koja se provukla u skladište, prolila benzin, pomokrila se i nenamjerno upalila alarm na automobilu. Kao da im nije bilo dosta nevolja, dječaci su se popeli na nadvožnjak i odlučili vozače preplašiti bacanjem kamenja na njihove automobile. Tada je pusta šala prerasla u nešto mnogo ozbiljnije. Naime, dječak je bacio kamen na automobil koji je jurio preko sto kilometara na sat te je ubio vozača. Vijest je bila u svim novinama i na televiziji, ali krivac nije pronađen. Mlađi dječak sve je priznao svojoj majci koja ga je odvela na policiju. Taj se dječak kajao i bilo mu je neizmjerno žao. Inspektori su ga ispitali i otkrili da je s njim bio i njegov prijatelj te su i njega priveli. Do suđenja dječaci su mogli biti na slobodi, ali samo ako im roditelji plate jamčevinu od deset tisuća kuna. Majka trinaestogodišnjeg dječaka odmah je platila jamčevinu, dok je majka petnaestogodišnjaka duže skupljala novac, ali je ipak uspjela. nakon što je platila jamčevinu, sina je odvela u „posebnu školu“ odakle su ga ubrzo izbacili zbog neprilična ponašanja. Onda ga je odvela ujaku koji ga je neko vrijeme trpio, ali se dječak počeo družiti s kriminalcima. Ni ujak ga nije htio. Počelo je suđenje koje je trajalo više od mjesec dana. Naposljeku, porota je odlučila da dječaci nisu krivi. Dok se petnaestogodišnji dječak veselio, trinaestogodišnjaka

je ipak progonila grižnja savjesti. U sudnici je primijetio suprugu ubijenog gospodina i to ga je progonio. Popeo se na onaj isti nadvožnjak, skočio i oduzeo si život.

Iako je predstava bila veoma depresivan, bila je napeta i zanimljiva. Drugačija je od predstava koje sam do sad gledala. Dok druge predstave oponašaju bajke, nerealnost, ova nam je dokazala da obična igra može prerasti u nešto ozbiljno. Iako su u predstavi glumila samo dva glumca, svi su shvatili da igraju više osoba (dječake i inspektore).

Proveli smo malu anketu među učenicima šestih razreda koji su gledali predstavu i među njihovim roditeljima.

Od 36 anketiranih učenika, njih 13 je odgovorilo da su dječaci krivi, a njih 23 da nisu.

Od 35 anketiranih roditelja, njih 33 dječake smatra krivima, a 2 misli da nisu krivi.

Neka mišljenja učenika:

Dječaci nisu krivi jer su ih tako odgojili roditelji te su oni odgovorni za njihovo ponašanje i njihove postupke. (Lea, VI.b)

Mislim da djeca nisu bila svjesna što rade, ali bih ih ipak kaznila. (Dora T., VI.b)

Mislim da su dječaci krivi jer s trinaest i petnaest godina već sami trebaju promišljati o posljedicama. Ipak, nisu namjerno ubili čovjeka. (Ema, VI.b)

Mislim da su dječaci krivi jer su ipak dovoljno stari da razlikuju dobro od zla. (Matea, VI.b)

Mislim da su dječaci krivi jer imaju dovoljno godina da razlikuju dobro i zlo. Kada su išli igrati tu igru, znali su da su posljedice loše. Mlađi je bio svjesniji posljedica pa je mogao reći starijem. (Dora I., VI.b)

Mislim da dječaci nisu krivi zato što im to nije bila namjera. (Mia, VI.a)

Mislim da su dječaci krivi zato što su dovoljno zreli da predvide posljedice iako su se roditelji trebali više brinuti o njima. (Matej, VI.a)

Dječaci su krivi. Nažalost, velika većina ljudi ne razmišlja o posljedicama, pa tako ni ova dva dječaka. Oni su znali da je to jako opasno i da mogu ubiti nekoga, ali im se to činilo zabavnim. Uz ovu priču može se vezati izreka Ispeci pa reci! jer najprije treba promisliti o posljedicama, a onda učiniti nešto kad si siguran da nije loše. (Luka, VI.a)

Zanimljiva je i odluka kazališta Mala scena da upita gledatelje za mišljenje jesu li dječaci krivi ili nisu. Na izlasku smo tako u kutiju ubacivali žetone: zeleni = nisu krivi, crveni = krivi su.

Ja mislim da su dječaci krivi zbog svojih postupaka, ali opet mi ih je žao. Važnu ulogu trebali su imati njihovi roditelji zbog odgoja i brige o svojoj djeci. Mislim da su dječaci premladi da donose razumne odluke te bih vjerojatno, da sam u poroti, donijela istu odluku.

Za mišljenje sam pitala i svoje roditelje. Iako joj je žao dječaka zbog situacije u kojoj su se našli, moja mama smatra da su je sami prouzročili. Također joj je žao dječaka koji si je oduzeo život. Nije mu željela takav kraj. Odlučila je da bi ih ona osudila.

Tata se prvo premišljaо, ali je naposljetku odlučio da bi ih osudio. On misli da se s petnaest godina treba znati da je suludo bacati kamenje s nadvožnjaka, a možda bi onda i trinaestogodišnjaku spasio život.

Barbara Poslek, VI.b

Ja i moja mačka Nelly

Jednom smo se sreli
Ja i moja mačka Nelly.
I odmah smo zajedno preli.

Ta moja mačka Nelly

Stalno nešto želi:
Želi se maziti,
Želi se paziti,
Želi se igrati,
Želi me lizati,
Želi me grizati.

Jako voli spavati,
Na krevetu se izležavati.

Jako voli jesti,
A voli i grepsti.

To mače stalno skače!
Ono što me posebno veseli,
Lovice i skrivača se igrati želi.

Lara Dragojević , III.a

Ivan Tito Žukina, III.a – Proljetno cvijeće

Ljubav

Ljubav je: kada te netko zagrli,
Kada ti netko daruje ružu,
Majčin poljubac,
Rođenje sina ili kćeri,
Oblak na nebu i
Nešto najljepše na svijetu.

Karlo Pejaković, III.a

Lara Dragojević, III.a – Proljetno cvijeće

Ljubav

Ljubav je sjajni
Leptir u sjeni,
Kap vode na dlanu
Šarenici cvijet na balkonu.

Karlo Poljanac, III.a

Ljubav je kao pčela i med.
Ljubav je kao leptir i cvijet.
Ljubav je kada srce brzo tuče,
Ljubav je kada se za pletenicu vuče.
Ljubav je kao poklonjena ruža,
kada se od srca pruža.

Antonio Bagarić, III.a

Ljubav je zraka sunca.
Ljubav je crvena ruža.
Ljubav je lijepa kao
plavetnilo mora.
Ljubav je nježni
dodir moje majke.

Bianca Lerotic, III.a

Ljubav je kao plesni korak
Uzdiže se i skače
dok svog partnera ne nađe
Baca kopanje dok nekog ne uhvati
Ako ga uhvati, ta će ljubav utvrđena biti
Valaentinovo će smisao dobiti.

Anja Rudolf, V.b

Ljubav je poput mirisnih latica cvijeta
Uvijek je uz tebe:
miluje te i kad odeš na kraj svijeta
Bogata je čarolijom mira i radosti,
A čovjekovu sreću čini većom.
Voljet će zauvjek biti lijepo
i zato ne bježi od ljubavi,
i ne hodaj pored nje slijepo.
Ljubav je čarolija prijateljstva
ispunjena srećom.

Maja Jalušić, VII.a

Zima

Vesela, hladna zima
igra se ulicama grada
poput malog djeteta.

Brrr!

Jedva čekam da uđem
u kuću
i sjednem kraj
tople peći.

Matija Kopjar, V.b

Ljubav je kao pjesma koja spaja ljudе.

Luka Srdarev, V.b

Lovro Živković, III.a – Proljetno cvijeće

Moj pas

Imam psa.
Njegovo ime je Fred.
On se neće igrati lovice.
On se neće praviti da je mrtav.

On se ne želi rukovati
ili sjediti ili stajati
ili koriti ili prošititi
ili trati i igrati.

On se neće prevrnuti,
Tresti ili puzati.
U stvari, on neće
Raditi nikakve trikove.

Kada se ljudi pitaju zašto,
kažem im da je to zato
jer je moj pas
Odgojen kao mačka.

Barbara Granić, III.a

Veronika Čop, Jana Smrekar,
Dora Tomljenović, VIII.a

Zima

Hoda bijelim pašnjacima
hladna poput leda

Zima.

Čekam ljeto
da me zagrije.

Tea Novačić, V.a

Ljubav nije ništa doli tren

Ljubav nije ništa doli tren
Sjajna kao puna zvijezda noć.
U daleke tajne moraš poći.
Daleko se pruža pogled njen.

Nikad nećeš biti poražen.
Ljubav kao tajna mora doč.
Duša kroz patnje mora proći.
Osjećaj je nezaboravljen.

Ako bude bez ljubavi svijet,
Bit će kao čovjek bez vode.
Procvest neće bez ljubavi cvijet.

Ljubav je novi znak slobode.
Ona se u noći pritaji,
Ona u svakom oku sjaji.

Dominik Vlašić, VIII.a

Ljubav se može pročitati iz očiju.

Gloria Gabrić, III.a

Ljubav je majčina ruka na sinovoj glavi.

Ivan Tito Žukina, III.a

Lovro Živković – III.a – Cvijet

Snjegović

Veseli, sretni snjegović
smije se poput radosnog djeteta
i poziva me na igru.
Ipak, želim što prije na more
da opet mogu graditi
pješčane
dvorce.

Mihaela Hudiček, V.a

Svaki dan novo zanimanje

SUBOTA STVARA UMJETNOST
Na platno oštro
kistom mrkim boje nanosi.
NEDJELJA TVRDOGLAVA S KONJEM SE
BORI
Lijevo, desno, kas, galop.
PONEDJELJAK ZADATKE ZADAJE:
Nije dobro, izbriši.
Novu pjesmu piši!
UTORAK I SRIJEDA MAŠTOVITA
VEĆ SE ZAMASKENBAL SPREMAJU
Iz filmova raznih ideja dolaze:
Gusar strašni s očima crnim ili
vila nježna s krilima lakin.
ČETVRTAK NAJAVA LJUJE PETAK
VELIČANSTVENI
A on se s prijateljima skiće,
Sve brige nosi,
Te nas vraća na sami početak...

Lea Sevšek, VI.b

Tia Borković, VIII.b

Ljubav

Ljubav je nježan osjećaj
Koji gajiš prema obitelji.

Leon Bartovčak, III.a

Ljubav

Ljubav je nježan majčin
Zagrljav i poljubac blagi.

Barbara Granić, III.a

Ljubav se treba
čuvati poput
sjajnog dijamanta
ili kapi vode na dlani.

Lara Dragojević, III.a

Ljubav je poput dobre vile koja
Uz nas tiho hoda.
Blago drži haljinu od svile,
A u ruci joj srca od nebeskog svoda.
Voli li me? Pitam je svaki dan,
A ona se tiho smiješi
I život mi pretvara u san.
Ljubav je more osjećaja koje nas
prati na svakom koraku i čeka da nas
usreći ili rastuži...

Ela Gazivoda, VII.a

Ljubav je kao ruža
Ubost će se na trnje da bi došao do
crvenih latica
Boljet će te da dođeš do ljubavi,
Ali kada je pronađeš, tvoje
Veliko srce će lupati od sreće.
U ljubavi se osjećamo kao da bismo
mogli poletjeti i podijeliti ruže cijelome
svijetu.

Jelena Hrga, V.b

Ljubav je kao cvijet
Usred velike pustinje, i ja
Bih volio da je svi nađu,
Ali i da je čuvaju jer
Voljenu osobu lako izgubimo.
Ljubav je kao zlato koje treba čuvati.

Filip Mamić, V.b

Karla Poljanac, III.a – Cvijet

Zlaćana je krošnja

poput leptira
Priča i igra se
U jesen.

Magdalena Abramović, V.b

Kišni list

kao kišna kap
pjeva, pleše i skače
U jesen.

Tena Smud, V.b

Sjajna kiša

poput malih dijamana
veselo skače iz oblaka
U jesen.

Jelena Hrga, V.b

Rumena jabuka

poput male, crvene lopte
skakuće, kotrlja se, šapuće
U jesen.

Anja Rudolf, V.b

Kiša

kao rijeka teče.
Pjeva i govori
U jesen.

Dario Pavlović, V.b

Antonija Bagarić, III.a – Lončanica

Smeđi se list

poput šarenih padobrana
tiko spušta i leti
U jesen.

Lucija Švigor, V.b

Leon Bartovčak, III.a - Cvijet

Šareno lišće

kao šestinski kišobran
leti po šumi
U jesen.

Mihaela Blažeka, V.b

Crven je list
poput jabuke.
Leti u nebo
U jesen.

Ema Marjanović, V.b

Žuto lišće
poput ptica
uživa u pogledu na zemlju
U jesen.

Lucija Panjkota, V.b

Zlatno sunce
pleše sa svojim zrakama
U jesen.

Petra Zadravec, V.b

Mirisni je kesten
topao kao mamin ručak
Igra se s ostalim kestenima
U jesen.

Patrik Franjić, V.a

Barbara Granić, III.a - Proljetno cvijeće

Suho lišće

poput radosnog djeteta
pjeva glasno
U jesen.

Elizabeta Ana Batarello, V.b

Zima

Vesela, bijela, duga zima
šeta gradom i zaviruje
u svaki kutak
kao mačak koji traži
svoj dom.

Bruna Prusac, V.

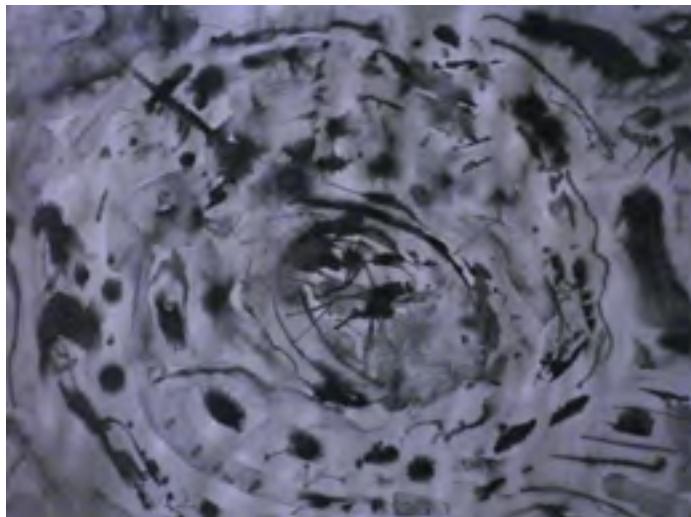

Karlo Pejaković, III.a – Lončanica

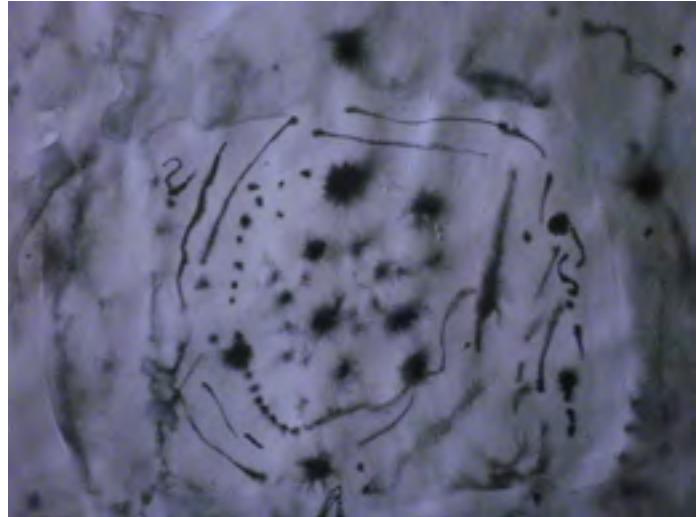
Snjegović

Blistav i čaroban snjegović
posipa pahuljice po gradu
poput Djeda Božićnjaka
kada dijeli darove.
Čekam sunce da se
snijeg otopi.

Iva Štengl, V.a

Klara Mezej, III.a – Tuga, žalost

Luka Špirelja, III.a – Tuga, žalost

Lovro Vukušić, III.a – Tuga, žalost

Mihael Lotrič, III.a – Tuga, žalost

Karlo Pejaković, III.a – Tuga, žalost

Lara Dragojević, III.a – Tuga, žalost

Portret moje prijateljice

Ona nam svaki dan donosi neke lude ideje i viceve. Ima punih dvanaest godina iza sebe, a njezino je ime ime svetice: Barbara.

Na bljedolikom licu, poput dva uljeza, nalaze se smeđe oči koje, dok Barbara priča, uvijek gledaju u strop kao da znaju nešto što mi ne znamo te očekuju urušavanje. Barbara osmijehe dijeli svaki dan jer zna da ništa ne koštaju, a donose veselje i radost. Lice joj uokviruje kratka kosa boje oraha te ružičaste naočale koje je čine još zanimljivijom. Najviše voli nositi ružičastu majicu i suknju s točkastim uzorkom. Topla je osoba i uvijek spremna pomoći. Ako si tužan, samo je trebaš pogledati i nestat će sve loše raspoloženje i tuga. Barbara piše prekrasne sastavke, a najviše voli gledati CSI serije i dobre komedije. Poput svog tate, Barbara je stručnjak za računala i riješit će ti svaki problem.

Igra badminton, a najviše se voli družiti sa svojim nestašnim zecom Winnijem koji, poput svoje vlasnice, svim sredstvima pokušava sve razveseliti.

Svi je zovemo Barbie jer je savršena baš kao barbika i nadam se da se to neće promijeniti.

Lea Sevšek, VI.b

Radio emisija: Školski sat

Dobar dan i dobro došli u još jednu emisiju Školski sat! Današnji najvažniji događaj je košarkaška utakmica između 3.a i 3.b razreda. S nama je kapetan 3.a Karlo Pejaković. Karlo, dobar dan!

Dobar dan, Borna, vama i svim slušateljima!

Jeste li spremni za današnju utakmicu?

Pa, mislim da smo spremni. Dečki se vesele, jedva čekamo da utakmica počne i nadamo se pobedi. U svakom slučaju, mi ćemo dati sve od sebe.

Koliko ste dugo trenirali?

Trenirali smo deset dana. Svaki dan bismo se našli na školskom igralištu i trenirali dva sata. **Jeste li već igrali protiv 3.b ili vam je ovo prva utakmica?**

Ovo nam je peta utakmica koju igramo protiv 3.b. Do sada smo igrali neriješeno. Dva puta su pobijedili oni, a dva puta mi. Današnja je utakmica odlučujuća.

Znači li to da ste već upoznati s njihovim tak tikama i kako igraju?

Pa, znamo već kako igraju. Znamo da će im najjači igrač biti Vito, pa smo stavili na njega na bolju obranu.

S obzirom da je današnja utakmica odlučujuća, bojite li se poraza?

Ne bojimo se poraza. Ovo je sport i netko mora izgubiti. Nadamo se pobedi, ali ako izgubimo, to će biti znak da moramo više trenirati.

Imate li navijače?

Imamo puno navijača. Doći će roditelji, prijatelji i sve cure iz razreda koje su naše najbolje navijačice.

Karlo, hvala vam na razgovoru!

Hvala vam što ste me pozvali u emisiju Školski sat. Iskoristio bih još ovu priliku i pozvao sve slušatelje da dođu danas u 17 sati i navijaju. Utakmica će sigurno biti napeta. Pozdrav svima!

Dragi slušatelji, čuli ste, dodite danas i podržite svoju momčad. Bilo je to sve za danas od emisije Školski sat. Čujemo se sutra u isto vrijeme. Do tada, doviđenja!

Karlo i Borna Pejaković III.a

S izviđačima u Kamanju

Neke druge vibracije

Samo da nisam toliki pesimist. Sve bi bilo OK.
Sve ĆE BITI OK!

Kamanje.

Gdje je, kvragu, to?

Je li to uopće u Hrvatskoj?

U svakom slučaju bolje je od ponovnog izgaranja na suncu...

Ali opet, Kamanje?!

Zašto me to toliko zabrinjava? Pa Kamanje nije na kraj svijeta. Čak niti države.

Ali da je bolje od mora, jest. Dva tjedna usred šume, dva metra od Kupe, dvije minute plivanja do Slovenije.

Samo da nisam toliki pesimist. Sve bi bilo OK.

Sve ĆE BITI OK!

Ali, što ako padne ogroman pljusak? Ili ako se šator sruši? Ili ako grah bude na meniju svaki dan? Jao, ponašam se kao da to nisam proživjela sto puta. Čemu onda panika? Ponašam se... Kao da nikada nisam jela grah ili da mi se šator nikad nije srušio.

A o kisi da ne govorim. Kao da nisam tako provela pet ljeta, jedno za drugim, pod šatorskim krilom, pokušavajući pronaći izviđački priručnik džepnom lampom u naprtnjači.

Sjedim na spuštenoj zahodskoj školjci. Kroz zatvoreni prozor osluškujem kišu. Ako se ovakvo vrijeme nastavi do petka, ubit će se. Idem podrezati nokte. Više mi neće trebati. Ne na logoru. I ne samo to. Dok sam ih rezala, pokušala sam ... misliti pozitivno. Ako je to moguće.

Da, pada kiša. Ali od kiše trava brže raste. I zelenija je. Kao u proljeće. Daa, kao da je opet proljeće, i sve je novo i sveže. Usne mi se šire u osmijeh.

Ali, a-a-ali, što ako od kiše trava postane prezelenata, pa previše naraste, pa se u nju sakriju male, male životinje?!

Otpuhujem, ne tužno, već s olakšanjem. Pa u Karlovcu postoje istrebitelji! A i trava ne može biti prezelenata. Ili?

Stigao je Dan D. I sve se odvijalo baš kako treba. Sunce je sjalo, cvijeće mirisalo, a ptičice cvrkutale (ah, ta umjetnost). I sve je davalo naznaku dobrog provoda. Nije mi to bilo prvo logorovanje, ali sam osjećala nešto novo, nešto divlje u zraku. Sad se samo trebalo dogegati do prostorija za sastanke. Kao da je to nešto strašno! Zanemaram li činjenicu da me automobil poprskao – dvaput, a i da nisam bila sigurna da je ono u što sam jutros ugazila blato.

I baš kad sam pomislila da je pravo vrijeme za igranje Tomice i prijatelja, ugledala sam stare prijatelje. Gotovo su mi suze potekle. Neke od njih nisam vidjela godinu dana.

Kada se cijela ekipa okupila, izveli smo odredski poklič, a zatim ubrzanim korakom napustili Zagreb. To je to! To je ono što sam voljela kod izviđača. Tu nisam naišla na ljubomoru. To je bilo moje mjesto. Gdje se ne moram nikom opravdavati, niti sam ikom „frikuša“. Ono što je u školi bilo čudno, ovdje je sasvim normalno. Ovdje sam se naučila smijati.

Dva i pol sata kasnije stigli smo u Kamanje. Pjesnici bi to opisali s bezbroj igara riječi, pronašli bi nove epitete i metafore, no ja nisam pjesnik. Reći ću samo: sve je dalje teklo u izviđačkom duhu. A to znači: dizanje šatora, izrada ograda i kapije, paljenje vatre. S uzdahom sam gledala to mjesto i čim sam si napravila krevet, uvalila sam se u njega i vrnisnula od oduševljenja. Ovo će biti savršeno! Savršeno ljetno! Vjerujem da netko tko nije izviđač ne može osjetiti tu privrženost prema prirodi, ali još više prema ljudima koji mogu razvedriti i najtmurniji dan, koji ti mogu vratiti osmijeh u svakom trenutku.

Živjela sam za taj trenutak, a onda krenula pomoći prijateljima. Tek je navečer počeo pravi tulum! Kad su poletarci otišli na spavanje, stariji su se družili u blagovaonici, a ostali su se okupili oko vatrišta. Prošla je ponoć, a neki su donijeli vreće za spavanje kod vatrišta i zaspali, jednostavno se nisu željeli odvojiti od drugih.

Sljedećeg dana pilili smo, rezali, kopali i nosili, ali nikome nije bilo teško niti je tko bio umoran. Ovdje nema dobne granice za obavljanje poslova. Svatko može nešto napraviti, nekako doprinijeti konačnom izgledu logorskog kruga. Godine su ovdje samo brojka.

Sunce je sjalo, zabavljali smo se. A trava? Trava je bila zelena – baš onoliko koliko treba.

Pod strogim odmorom nisam mogla mirno ležati i slušati glazbu. Morala sam se protegnuti, proučavati, udahnuti zrak u svoja gradskim smogom oštećena pluća. Bila je to nagonska potreba. Kao što mi je trebala hrana, trebao mi je i taj spokojni osjećaj, osjećaj hladne glave. I nikako nisam željela zažmiriti i "osjetiti prirodu" jer... To nisam trebala. Trebala sam taj osjet, tu hladnu Kupu i oštrinu vida koju mi je vratila šumska svjetlost. Trebala sam to prije povratka u Zagreb.

Nije mi bilo teško ustajati u pet da bih stražarila do sedam i budila pospanu upravu. Nije mi bilo teško prebroditi ni ona dva pljuska koji su mi smočili sve stvari u šatoru. Niti mi je bilo teško ponovno dizati šator. Ili svaki dan jesti grah. Ili se kupati u ledenoj Kupi. Ili pratiti jednu osobu cijeli dan za uvjet Tragača.

Optimist? Vi se šalite?

Kod kuće to ne bih mogla nikako podnijeti, ali ovdje...

Nije samo šuma ta koja me preobrazila. Modelirala u stvarni ljudski lik. To su ljudi. Potpuno drugaćiji ljudi od onih koje srećem svaki dan na ulici. Oni koji šalju neku drugu vibraciju. Potpuno novi osjećaj.

A što ako padne ogroman pljusak? Ili se šator sruši? Ili grah bude na meniju svaki dan?

A što ako sam to već... proživjela?

Usne mi se šire u osmijeh.

Laura Banović, VIII.b

Radionice na satovima tehničke kulture

VIII. razredi – izrada treptala

Jakov i Bruno, VIII.a

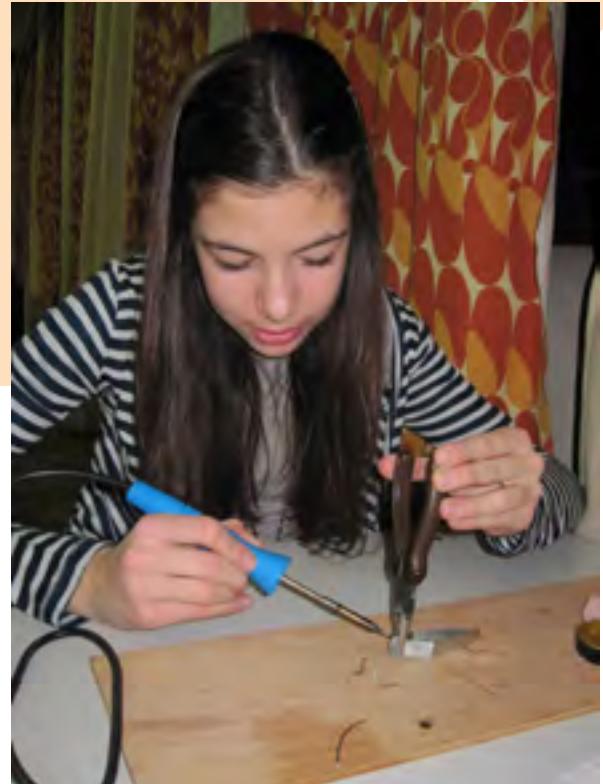

Hakija i Dorian, VIII.b

VII. razredi – izrada pincete od lima

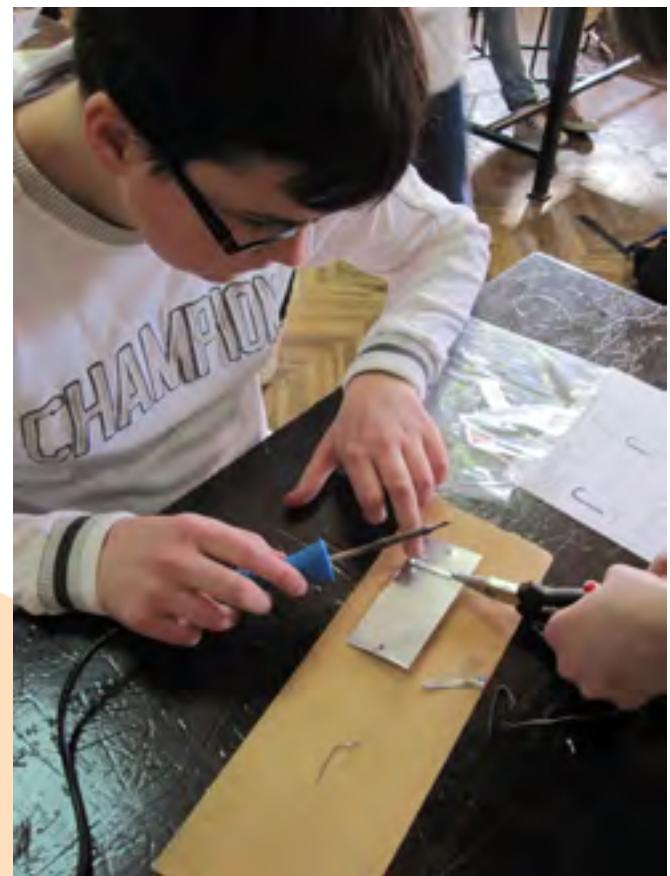
Vilim, VII.a

Ela, VII.a

Fran, VII.b – obrada metala

Borna, VII.b – izrada stalka za ključeve

Marko, VI.a – izrada vodnog kola

Petar, VI.b – izrada mini golfa

PARIZ

Eiffelov toranj i Louvre

Predstavljen je javnosti 1889., a otvoren za razgledavanje 6. svibnja iste godine.

Toranj je visok 300 m, što je otprilike 75 katova. Uključujući antenu visine 20.75 m, građevina je visoka 320.75 m, što je otprilike 81 kat. U vrijeme njegove gradnje povodom Svjetske izložbe 1889., toranj je zamijenio Washingtonski spomenik, koji je do 1932. bio najviša građevina na svijetu. Eiffelov toranj najviša je građevina u Parizu.

Muzej Louvre jedan je od najvećih svjetskih muzeja. Nalazi se u središtu Pariza, u zdanju nekadašnje kraljevske palače. Muzej sadrži neprikosnovenu i najopsežniju zbirku egipatske i antičke umjetnosti uključujući grčku, etruščansku, rimsku, islamsku i orijentalnu umjetnost.

Moda i Coco Chanel

Francuska je jedna od glavnih prijestolnica mode. Najbogatije revije i najskuplje kreacije možete pronaći baš u Parizu. Gabrielle "Coco" Chanel francuska modna kreatorica, pionirka u svijetu mode. Smatra se najznačajnjom osobom modnog dizajna u 20. stoljeću. Rođena je u malom mjestu Saumuru. 1909. godine otvara prvi dućan za prodaju ženskih šešira, te postaje toliko uspješna da se u roku od jedne godine preseljava u Rue Cambon, vrlo prestižnu lokaciju u Parizu. Iako je bila genijalka, najviše je se pamti po dva izuma: parfemu Chanel No. 5, koji je lansiran 1923. godine, i Chanel odijela koji se sastoji od suknje do koljena i sakoa. Njen izum je i mala crna haljina koju je osobito popularnom učinila velika glumica Audrey Hepburn.

moj provod u Parizu

U Pariz sam otišla s namjenom da iskusim francusko slavlje Nove godine. Zanemarivši svoj prvobitni plan, odlučila sam pogledati sve ljepote koje nudi taj veličanstveni grad kao poznati muzej Louvre te znamenitu Mona Lizu, Eiffelov toranj i gotička crkva Notre Dame. Usprkos hladnoći najviše mi se svidio pogled koji pruža Eiffelov toranj te ulica posvećena Coco Chanel i skupocjenim dijamantima. Stanovnici Pariza su vrlo ambiciozno obučeni. Kad padne noć, pravī ugodnij čarolije stvaraju svjetla Eiffela koja osvjetljuju cijeli grad. Pariz me oborio s nogu te bih ga još puno puta posjetila da istražim svaku njegovu uličicu.

Lea Sevšek, 6.b

ISTANBUL

Povijest

Istanbul je najveći grad u Turskoj. Smješten je na Bosporskom tjesnacu. Nekadašnja je prijestolnica triju velikih carstava: rimskog, bizantskog i osmanskog. Iako je najveći, nije glavni grad Turske. Istanbul je jedini grad smješten na dva kontinenta: Europi i Aziji. Broji oko 15 milijuna stanovnika od čega je daleko najveći dio islamske vjeroispovijesti. Istanbul je mjesto miješanja raznih kultura i religija. Kao rezultat toga, u gradu možemo vidjeti mnoštvo povijesnih džamija, crkava, sinagoga i palača. Također se u gradu mogu vidjeti mnoge moderne zgrade, neboderi, trgovački centri i dr. Grad je izabran europskim glavnim gradom kulture za 2010. godinu.

Plava džamija i gastronomija

Vjerojatno najpoznatije piće koje se iz Turske proširilo Europom i svijetom je kava. Međutim, kava se pije u posebnim prilikama za razliku od čaja koji se pije više puta dnevno u malim staklenim čašama u obliku tulipana. Nacionalno alkoholno piće je rakija koja se obično konzumira kao aperitiv s mezom, kombinacijom predjela. Najpoznatiji primjeri turskog utjecaja na kuhinje balkanskih zemalja su čevapčići i sarma. Turska jela međunarodnog značaja su jogurt kao i njegova razrijeđena i slana varijanta ayran, te brza jela kao döner kebap.

Plava džamija najveličanstvenija je džamija u Istanbulu. Ima šest visokih elegantnih minareta i jedina je takva džamija u Turskoj. Izgrađena je u razdoblju od 1609. do 1616. godine.

moj provod u Istanbulu

U Istanbulu sam provela zimske praznike. Bilo je predivno. Upoznaća sam drugačiju kulturu, ljudе i vјerу. Posjetila sam Aju Sofiju i Plavu džamiju, dvije poznate istanbulske građevine. Grad je jako velik i ima mnogo stanovnika. Ljudи su vrlo ljubazni i dragi. Turska hrana je raznolika. Neki specijaliteti su mi se jako svidjeli, a neki ne. Od svih ljepota koje sam vidjela ne mogu izdvojiti onu koja mi se najviše svida. Sve zajedno, cijeli grad izrazito je lijep kada padne noć. Kad zadje sunce, upale se sva ulična svjetla i tada grad izgleda čarobno. Istanbul mi se jako svidio i htjela bih ga opet posjetiti.

Tea Rosandić, 6.a

Intervju s Ivanom Capanom, osvajačem prve hrvatske medalje na Olimpijskim igrama mladih i našim bivšim učenikom

IZ ŠKOLSKE KLUPE DO ZVIJEZDA

Ivan Capan rođen je 27. lipnja 1992. godine u Zagrebu i odličan je učenik Sportske gimnazije, govori engleski i njemački i od ostalih sportova voli košarku. Plivanjem se počinje baviti u šestoj godini zbog astme, a danas je olimpijski pobjednik na prvim OIM. Od 2002. godine Ivan je član Hrvatskog plivačkog saveza.

Jesi li plivao u bazenima punjenim morskom vodom? Ima li razlike u rezultatima (ako si mjerio vrijeme)?

Jesam, plivao sam. Imao sam jedne pripreme u bazenu s morskom vodom. Osjeti se razlika pošto je morska voda gušća. Nisam mjerio vrijeme, ali mislim da bi rezultati trebali biti bolji.

Kakva je tvoja prehrana?

Moja prehrana je uglavnom mamina kuhinja. Jedem uobičajena jela, ništa posebno. Dva – tri tjedna prije natjecanja odreknam se slatkoga.

Nosiš li na natjecanjima plivačko odijelo? Koliko ono pomaže?

Da, plivačko odijelo nose svi da bi postigli što bolji rezultat. Mislim da pomaže 5 – 10 %.

Što ti je sve plivanje donijelo?

Plivanje mi je donijelo puno životnoga iskustva. Putovao sam svuda po svijetu, gotovo po svim kontinentima. Donijelo mi je puno novih poznanstava, neke stipendije, financijsku pomoći i puno medalja (oko 250, op.A. Marušić).

S kojeg putovanja nosiš najljepše uspomene?

Pa, bilo ih je puno. Olimpijske igre u Singapuru bile su jako uspješne, tri

**Povijesno zlato:
Ivan Capan prvi na 50m prsno!**

Hrvatska ima prvu povijesnu medalju na Olimpijskim igrama mladih! Trenutak za povijest ispisao je plivač **Ivan Capan**, zadnjeg dana plivačkih natjecanja, osvojivši zlatnu medalju na 50m prsno (28:55). U utrci na 50 metara prsno član Zagrebačkog plivačkog kluba 18-godišnji Ivan Capan osvojio je prvo mjesto pobijedivši ispred Australca Schafera te Rumunja Tudosieja.

(Jutarnji list, 20. kolovoza 2010.)

tjedna sam bio tamo pa imam i najviše uspomena. U Singapuru je bilo puno svjetskih i naših sportaša te sam se dosta družio u slobodno vrijeme.

Najbolji rezultati

EP (juniori) 3. mjesto, 50m prsno – Helsinki, Finska (14. - 17.7.2010.)
OIM 1. mjesto, 50m prsno – Singapur, Singapur (14. - 26.8.2010.)

Koje ti je najdraže natjecanje, najdraža nagrada ili medalja?

Uh, sve mi je to najdraže. Olimpijada mladih ovo ljeto mi je možda ipak najvažnija. Na njoj sam osvojio svoje zlato, prvi za Hrvatsku! To je ipak najveći uspjeh u mojoj dosadašnjoj karijeri.

Jesi li nekad osjetio zamor i htio odustati od plivanja?

Ponekad znam zapasti u neku krizu. Onda tu nastupe moji roditelji i uvijek me izvuku. Kad se zamorim, poželim odustati od svega, baviti se nekim drugim sportom, recimo košarkom. Ali, razgovor s njima i podrška koju mi uvijek daju pomažu da savladam krize i eto me još u plivanju.

Ivanov stariji brat Hrvoje također je vrlo uspješan plivač i naš bivši učenik. Sad je drugu godinu na školovanju u SAD-u.

Je li Hrvoje u bazenu suparnik?

Nije. Hrvoje i ja uvijek se podupiremo. I kad plivamo iste discipline, ne doživljavam ga kao suparnika već kao neki poticaj da još bolje otpливам. Mislim da je to obostrano.

NAJVEĆA NADA HRVATSKOG

SPORTA Dana 27. prosinca 2010. u

Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu HOO dodijelio je nagrade najboljima sportašima. Ivan Capan proglašen je najvećom sportskom nadom za 2010. godinu

Imaš li nekog sportskog (plivačkog) idola?

Nemam baš idola, ali se divim uspjesima našeg bivšeg plivača Gordana Kožulja koji je držao svjetski rekord. Uz njega sam trenirao dok sam bio član HAPK Mladost. Super je osoba, završio je fakultet, odlični rezultati su iza njega.

SJEĆANJA NA NAŠU ŠKOLU

Kakva su tvoja sjećanja na našu školu?

Ova škola pružila mi je puno potpore, svi su imali razumijevanja za moje plivanje. Profesori su bili dobri i sjećanja su uglavnom lijepa. Društvo iz razreda bilo je odlično, bili smo super ekipa.

Ivan i članice naše novinarske skupine

SLOBODNO VRIJEME

Koliko imaš slobodnog vremena za druženje s prijateljima?

U osnovnoj školi tog je vremena bilo puno više. Sad, u srednjoj, obaveza je sve više, škola je teža, a treninzi dulji i naporniji. Ipak, vremena za prijatelje nađem, poslije škole ili vikendom.

Imaš li vremena za kakve hobije?

Nedjeljom idem na ples s djevojkom, učimo standardne i latinoameričke plesove. Ponekad odigram koju partiju nogometa ili košarke s dečkima iz kluba ili neku igricu na Play Stationu.

PLANLOVI ZA BUDUĆNOST

Koji su tvoji planovi za budućnost?

Ove godine završavam srednju školu. Mislim studirati, a najveće šanse za uspjeh u plivanju (i u školi) su u Americi. Studirao bih programiranje ili nešto slično u vezi s računalima, možda web dizajn.

Što bi savjetovao mladim plivačima?

Kako doći do uspjeha koji si ti postigao?

Pa, rekao bih im da je za uspjeh potrebno puno odricanja, puno treninga. Ja sam se odrekao puno slatkoga (šalim se), češćeg druženja s prijateljima, večernjih izlazaka. Ipak, ako imaju neki cilj pred sobom i dođu do uspjeha, mislim da se sva odricanja isplate.

Ana Marušić, VI.a

Učenici naše škole i ove su godine sudjelovali na brojnim natjecanjima. Predstavljali su našu školu na općinskom natjecanju iz matematike te na županijskim natjecanjima iz mnogih predmeta: geografije, vjeronauka, hrvatskog jezika, fizike, kemije, biologije, engleskog jezika, njemačkog jezika, likovne kulture, astronomije.

Najbolje rezultate ostvarili su:

Karlo Strbad, učenik VI.a razreda koji je sa svojim razrednikom – mentorom Igorom Naglićem i ove godine osvojio prvo mjesto na Županijskom natjecanju iz astronomije,

Ana Marušić, učenica VI.a razreda čiji je novinarski rad “Iz školske klupe do zvijezda” predložen za Državnu razinu Lidorana; mentor Gordana Ljubas,

Nika Rosandić, učenica VIII.b razreda koja je ove godine osvojila prvo mjesto na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika te opet bila na Državnom natjecanju. Ove godine natjecanje je bilo u Opatiji, a Nika je osvojila deseto mjesto; mentor Gordana Ljubas.

Šahovsko natjecanje

Krajem ožujka održalo se Zagrebačko prvenstvo u kojem je sudjelovalo šest škola sa svojim ekipama. Naša škola zauzela je prvo mjesto i natjecateljice su se plasirale na Državno prvenstvo koje se održalo u Trogiru od 15. do 18. svibnja. **Naša ekipa zauzela je treće mjesto!**

Sastav ekipe:

**Ivana Blažeka,
Mihaela Blažeka,
Jelena Hrga,
Magdalena Abramović.**

Opatiјo bajna

Budim se u 7 ujutro. Naravno, kao i uvijek, nemam vremena ni za što pa se nadam da će mi 6 sati do kretanja biti dovoljno da se spremim. Presretna, jer ču po prvi put u životu vidjeti Opatiju gdje se naše natjecanje održava od 18. do 20. travnja, trpam stvari u putnu torbu.

Početak (i taj slavni trampolin)

Krenuli smo oko 13 sati. Već je bilo dogovorenod da ču u autobusu, kao i u sobi, biti sa sedmašicom Doriom Curiš. Nismo baš puno pričale, svaka je slušala svoju glazbu i tako sve do Opatije. Profesorica mi je rekla da će nas morati biti po troje u sobi. Tako je nama došla Anđela Musić iz Velike Mlake. Na prvi pogled, najiskrenije, činilo mi se da će mi biti dosadno. Ali zapravo je bilo upravo obrnuto. Anđela je počela s pričom, a to se rastegnulo u skakanje na trampolinu, ludovanje na otvorenju i izazivanje dečkiju. Cijelu noć smo bile kod cura u sobi do (dvije idu u 3. srednje i jedna u 2. srednje). Kako u našoj sobi nije radio RTL (pa nismo mogle gledati Big Brother), zamolile smo ih da gledamo kod njih što se na kraju odužilo.

Kao neki test (važniji je nama kupanjac i trampolin posje testa)

Sljedeći dan u 10 sati pisali smo test. Iako nama trima to i nije bilo važno. Bila sam prilično zadovoljna napisanim. Zapravo, meni je najvažnije bilo da budem bolja nego što sam bila prošle godine (28. od njih 29). Samo što je do rezultata trebalo čekati do navečer. A dotad? Nakon pisanja testa odjurile smo u hotel. Ručale smo na brzinu i krenule u potragu za kupaćim kostimom. Njih dvije su ga ponijele, ali ja koja sam se toliko spremala, naravno, ne.

Obilazile smo štandove i iskreno rigalo mi se od svakog na koji sam naišla. Još su koštali više

od 200 kn. Na kraju sam kupila neki koji ni moja baka ne bi nosila za 70 kn. Odjurile smo u bazen. Poslije opet na trampolin. Naravno.

Ma zadovoljna sam ja desetim mjestom (i opet slavni trampolin)

Po rezultate smo morale ići do škole koja se nalazi na samom „vrhu“ Opatije. Pola sata penjanja pješice. Tamo smo došle gotovo mokre. Kad su iznjeli rezultate samo sam molila Boga da sam bolja nego prošle godine. I deseta saaaaaaaam! Nisam znala što da radim od sreće. I nije mi jasno bilo zašto je mama (a i profesorica koliko mi se činilo) mislila da sam nezadovoljna. Anđela je bila peta. I zbog nje sam bila sretna. Doria je bila sedma u sedmim razredima. I nakon toga pohitale smo na trampolin. Ostale smo vani do 23 sata. I ovu noć smo cijelu provele kod cura iz susjedne sobe. Anđela nam je pjevala. Napričale smo jedne drugima toliko toga. I stvarno smo se super zabavljale. Tko bi rekao!

Već je kraj (i pozdrav trampolinu)

Zadnji dan bila je podjela pohvalnica. Kad smo se probudile, isle smo po tko zna koji put (a ujedno i zadnji put) na trampolin. Slikale smo se uz more, malo smo se i sunčale. Na podjeli smo uočile preslatku crnkinju koja je pjevala u zboru. Anđela ju je odmah poželjela za svoju kćer. U autobusu smo odlučile sjesti na zadnja sjedala. Nas šest: Anđela, Doria, Helena, Anamarija, Ivana i ja. Anđela i ja smo malo zaspale, a kad smo se probudile, već je bio kraj svemu. Ponovno smo u Zagrebu. Pozdravile smo se, s nadom da ćemo se vidjeti i sljedeće godine. Vraćam se, Zagrebe, tebi!

Nika Rosandić, VIII.b

Nika i Dorja

Nika, Anđela i Dorja

U našem razredu nikad nije dosadno, za humor i smijeh zaduženi su gotovo svi, a najviše Ivančić, Nina, Toni, Vlašić, Iva.

Ponekad smo podijeljeni u grupice (što posebno „veseli“ našu razrednicu), ali toga je ipak sve manje kako smo stariji.

Imamo razredne pomagače koji su spremni svima pomoći – u svim situacijama (sa zadaćama, prepisivanjima, na testovima...) – Wini, Veru, Paulu, Mariju, Franjića, Katičku.

U ljubavi prema TZK-u posebno se ističu Gilja, Saki, Miha, Sanja i stvarno Vinski.

Buduće umjetnice (slikarice) su Vera i Jana, a buduća pijanistica je Dora.

„Ponekad“ na satove kasne Gilja i Miha, a opravdavaju se duugom vožnjom s Vrbana te Saki (Katarina) bez ikakvog opravdanja.

Razredni lumeni su Viktor (bio na gotovo svim natjecanjima) i Šteengl (mislimo da zna cijelu

kartu napamet).

Budući svjetski poznati nogometari su Ivančić i Vlašić.

Saki ima moto: Nigdje bez ogledala, a Sanju

ćemo pamtitи по rečenici: Pa radim!

Razredni odvjetnik je Nina. Za nancije u našem razredu brine Toni, a predstavnica razreda u Vijeću učenika je Paula. Jakov uvijek prvi donosi suglasnosti za izlete. Ljerka je uvijek glasna i s „malo“ izostanaka. Iva voli dobro našiljene olovke.

Plesom se bave Wini i Dora, modni stručnjaci su Jana (expert za suknje), Anto (expert uza kape) i Šteengl (expert za frizure).

Martini ponekad netko izbací iz takta, inače je vedra i vesela, posebno aktivna na hrvatskom, a Ilir je malo manje aktivan (osim u društvu s Antonom).

VIII.b

Naš razred najbrojniji je na školi – ima nas 26. Dečki su veliki navijači – Šimun je navijač Arsenal, Hakija i Mensur Real Madrida, Dorian Bayerna, Grgić Barcelone, Lukas i Vukovac Chelsea. Mnogi dečki vole igrati wow (Babić, ALEN, Goran), a bave se i raznim sportovima – Grgić trenira nogomet, Šimun veslanje, Kiki košarku, Dorian nogomet.

Najglasniji u razredu je Šimun, a najtiša je Martina, budući pravnik je Hakija, Banovecka je buduća književnica.

Tonka se bavi plesom i manekenstvom, Laura igra hokej na travi, Tia je najbolja sportašica – bavi se trčanjem, Ivana je najšahistica. Paulina i Ana bave se plesom, Lucija svira klavir, Ivona uči dodatno engleski, Niku uči francuski i bila je na Državnom iz hrvatskog dvije godine zaredom, Tea voli informatiku, Sara trenira karate, Matija je pametna, lijepa i voli ići u Edeku, Anita pjeva u crkvenom zboru, Banovecka ide na izviđače.

Ona je ono... on je ono

Dečki kao bebe trebaju nositi plave kompletice, a cure ružičaste. Ljudi koji nose crno su zli i nesretni. Osobe koje nose bijelo su dobri i uzorni građani. Zvuči možda poznato? Sigurno zvuči. Nemoguće da ne prepoznajete barem jedan stereotip. Ovakvi tipovi praznih naklapanja prate nas cijeli život. Nameću nam ih prijatelji i obitelj ili mediji. Obitelj nas odmalena uči da su curice dobre, mirne, osjetljive i uredne, a dečki neuredni i zločesti, živahni, grubi i vole se potući. Prijatelji nam govore da se neće družiti s njim/njom zato što se tako i tako odijeva i to i to sluša. Mi to prihvaćamo. Mediji nisu ništa bolji sa svojim člancima, filmovima za mlade i nametanjem mode revijama. U člancima se posebno klanjaju stereotipovima. Tako se u jednom „istraživala“ supkultura emo. Nabrojani su svi stereotipovi: od rezanja do depresija, civiljenja i plakanja, a nitko se nije usudio napisati da je to samo stil odijevanja i glazbe. Filmovi ne zaostaju za novinama. Gotovo u svakom filmu za mlade ima dobra i loša strana. Dobra strana je najčešće obična mjesna

„streberica“ s kojom se nitko ne druži. Najčešće ima smeđu kosu i naočale. Loša strana je najpopularnija cura u školi koja je glupa, prekrasna plavuša. Te dvije strane se tijekom cijelog filma svađaju oko najgodnjeg dečka u školi. Na kraju dobro pobijedi i svi žive sretno i zadovoljno. Znači, filmovi prikazuju cure koje imaju plavu kosu glupima, a cure koje su dametne nemaju prijatelja. Modne

Kako bi bilo da nismo u tako modernom i ubrzanim dobu? Možda bi nam roditelji mogli objasniti što su stereotipovi i da nemaju veze sa stvarnosti. Možda bi nam trebali reći da upoznamo osobe prije nego što sudimo o njima. Možda bi se sve promijenilo.

Osim roditelja, i mi bismo trebali nešto napraviti. Odredimo si cilj da upoznamo svaku osobu prije nego joj zalijepimo neku etiketu. Trebali bismo prestati slijepo vjerovati u ono što nam mediji prikazuju svojim člancima, filmovima i

revije prikazuju još suroviju „stvarnost“. Pokazuju da su sve cure koje su mršave lijepe i dobro će proći u životu, a deblje su nitko i ništa. Zbog takvih stereotipova zna doći do velikih problema, kao što su bolesti anoreksija i bulimija.

modnim revijama. Možda bismo mogli zamoliti psihologinju i naše profesore da neke satove posvetimo toj temi. Tko zna, možda taj prijedlog prihvate i druge škole.

Veronika Čop, VIII.a

Utjecaj medijs na život mlađih

Masnica tu, masnica tamo, pokoja ogrebotina, lice crveno od trčanja. Koliko smo puta plakali i trčali mami u zagrljaj nakon nogometne utakmice? Svađali se, mirili, radili greške, praštali i zaboravljali, sprijateljili se s onim klincem iz pješčanika, ali ne zbog toga što mu je ujak kupio nove Nikeice broj 27, već jednostavno što nam se činio dovoljno djetetom. Možete li se sjetiti kad ste posljednji put pričali s nekim bez pomisli: "Moram ga dodati na fejsu" ili odlučili otići u šetnju bez bockanja savjesti koja vam govori kako vam uskoro počinje serija? No, sigurno se sjećate nečega što ste nedavno pročitali na internetu ili u časopisu. Umjesto da odemo u grad, na televiziji pratimo što se događa, imamo priliku gledati ljude, no gledamo filmove. Ljudi su se izgubili... Važno je kako ti izgleda facebook profil, kojoj poznatoj osobi sličiš, koliko ti je tanak plazma televizor. Ljudi danas previše brinu o svom virtualnom ugledu pa nije ni čudo da se stariji čude toj sveopćoj opsesiji.

Nitko nikoga ne treba upoznavati jer se iz medija sve može iščitati. Najveća tjelesna aktivnost koju poznajemo je okretanje stranica modnog časopisa. Što je uzrok takvoj opsesiji? Teško je reći. Mediji su danas toliko prihvaćeni da bi ih malo tko nazvao sporednim stvarima u našim životima. Tehnologija se unaprjeđuje, a mi ostajemo na mjestu, svakog dana sve prazniji i površniji, a tako nam se čini da smo bolji i pametniji od svih prije nas! Djeca otvaraju internetske profile, televizija radi po nekoliko sati na dan, jedine „knjige“ koje čitamo su časopisi. Ljudi više cijene likove u serijama nego stvarne osobe. Djeca sa sedam godina imaju mobitele kako bi ih roditelji mogli s posla nakratko nazvati. Vrijeme odraslih danas se teže nabavlja od televizije s 200 programa. A upravo to vrijeme je najvrjednije što dijete može dobiti. Zašto Dnevnik ne može zamijeniti sat razgovora? Zašto

umjesto surfanja internetom ne bismo trčali Jarunom? Odrasli vremena imaju premalo, a djeca previše. I jedni i drugi to svoje vrijeme krate redom interneta, redom televizije, redom mobitela. Što učiniti?

Djeci svakako treba razgovor s roditeljima. Razgovor bez iznika, bez žurbe i sumnji. Dobro znamo kako zapravo svi problemi osoba koje se nisu ni psihički razvile do kraja potječu od kuće. Zato je ono što najviše roditeljska pažnja, makar i neko malo druženje koje nam daje do znanja kako taj plošni svijet nije sve što nam ovaj život i ovaj svijet ima za ponuditi.

Laura Banović, VIII.b

JA SAM NAJ OSMAŠICA.

I ove godine razredna vijeća osmih razreda stavili smo pred težak zadatak – izabrati naj učenika ili/i naj učenicu generacije. Prijedloga je bilo više, ali su među njima ipak „isplivala“ imena najboljih: naj osmašica je **Tia Borković**, VIII.b, a naj osmaš je **Bruno Štengl**, VIII.a.

Tia je po mišljenju svojih učitelja pristojna, savjesna, vrlo komunikativna i otvorena. Brzo svladava novo gradivo, aktivna je na svim satovima. Marljiva je i odgovorna, uzornog ponašanja, empatična i kolegijalna.

Učitelji za **Bruna** kažu da je pristojan, marljiv, savjestan i odgovoran, zainteresiran i vedar. Brine o kvaliteti svoga rada, te ima lijep odnos prema vršnjacima i starijima.

TIA BORKOVIĆ

Rođena: 17. 12. 1996. u Zagrebu.

Braća/sestre: Imam mlađu sestru Coru koja će ovaj mjesec navršiti 9 godina.

Po tvom mišljenju, zašto si izabrana za učenicu generacije?

Mislim da sam izabrana za naj učenicu generacije zato što sam tiha, mirna, povučena, sramežljiva i ozbiljna.

Što radiš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme spavam ... i bavim se atletikom.

Koji ti je naj predmet i zašto?

Najbolji predmeti su mi biologija i povijest zato što su mi zanimljivi. Osim tih predmeta volim fiziku, hrvatski, likovni, tjelesni...

Koji ti je naj profesor i zašto?

Naj profesor mi je Branimir Mock. A od onih koji još uvijek rade u našoj školi, najbolji su mi profesorica Ljubas i profesor Naglić zato što su smiješni, ali kada treba ozbiljni, dragi i zanimljivi kao osobe.

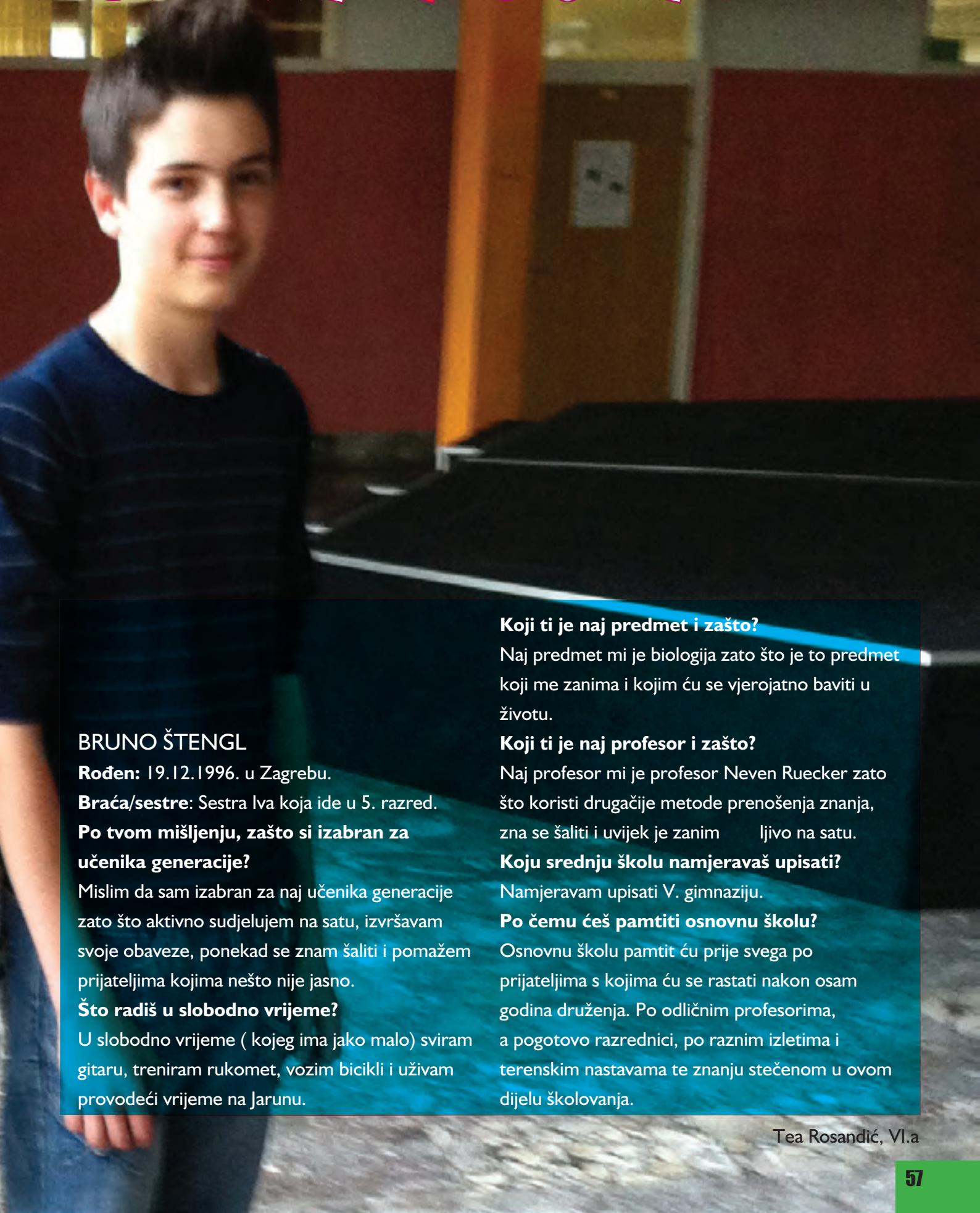
Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati XI. gimnaziju.

Po čemu ćeš pamtitи osnovnu školu?

Osnovnu školu pamtit ću po prijateljima, profesorima, izletima (posebno maturalcu) i po nestrpljenju i iščekivanju zadnjeg dana nastave.

A JA SAM NAJ OSMAŠ

BRUNO ŠTENGL

Rođen: 19.12.1996. u Zagrebu.

Braća/sestre: Sestra Iva koja ide u 5. razred.

Po tvom mišljenju, zašto si izabran za učenika generacije?

Mislim da sam izabran za naj učenika generacije zato što aktivno sudjelujem na satu, izvršavam svoje obaveze, ponekad se znam šaliti i pomažem prijateljima kojima nešto nije jasno.

Što radiš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme (kojeg ima jako malo) sviram gitaru, treniram rukomet, vozim bicikli i uživam provodeći vrijeme na Jarunu.

Koji ti je naj predmet i zašto?

Naj predmet mi je biologija zato što je to predmet koji me zanima i kojim ću se vjerojatno baviti u životu.

Koji ti je naj profesor i zašto?

Naj profesor mi je profesor Neven Ruecker zato što koristi drugačije metode prenošenja znanja, zna se šaliti i uvijek je zanimljivo na satu.

Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati V. gimnaziju.

Po čemu ćeš pamtitи osnovnu školu?

Osnovnu školu pamtit ću prije svega po prijateljima s kojima ću se rastati nakon osam godina druženja. Po odličnim profesorima, a pogotovo razrednici, po raznim izletima i terenskim nastavama te znanju stečenom u ovom dijelu školovanja.

LICE S NASLOVNICE

MANEKENSTVO

Na kojim si revijama nastupala? Koje si revije nosila?

Nosila sam reviju Igora Dobranića na Modnom ormaru, zatim Ivanu Kuzminski i Karima Bonneta u sklopu Dreft Fashion Weeka Zagreb i Lanvin na regiji Nicolas Concept storea. Ali do vremena kad Meštri izadu, nosit ću ih još, nadam se.

Koji ti je najdraži kreator?

Od hrvatskih je to definitivno Luka Grubišić, makar volim i Zigmana, a od stranih ne mogu posebno izdvojiti nekoga. Ali nikad nisam vidjela da netko toliko voli dizajn kao moja priateljica Nika, tako da sam sigurna da će uspjeti u tome i da ću jednog dana možda čak njezine revije nositi.

Kako to da si već na naslovnici OK-a?

Pozvali su me na photoshoot za naslovnicu s još šest cura. Nisam se nadala da će među tim curama baš mene izabrati, ali tako je bilo.

Za koju agenciju radiš?

Radim za Midikenn.

Kada si se počela baviti time?

Na početku ove školske godine, u listopadu.

Oduvijek sam obožavala modu i voljela sam gledati modne revije i čitati modne časopise

Tko ti je najveća podrška? Podržavaju li te roditelji?

Mi -

slim da su mi najveća podrška moje najbolje prijateljice Nika Rosandic i Paulina Krstinić. Naravno da me i roditelji podržavaju, makar je tata u početku bio malo skeptičan.

Voliš li to što radiš?

Obožavam.

Želiš li se tim baviti kad odrasteš?

Želim. Ali škola i obrazovanje su mi na prvom mjestu, kao i pronalazak dobrog posla.

Zašto si se počela baviti manekenstvom?

Oduvijek sam obožavala modu i voljela sam gledati modne revije i čitati modne časopi-

se. No ovim poslom sam se počela baviti sasvim slučajno i sad mi je draga.

ŠKOLA

Koji ti je najdraži profesor, a koji predmet?

Profesori su svi dobri, a najdraži predmeti su mi engleski, biologija i hrvatski.

Kako uspijevaš biti dobra učenica uz te obaveze?

Kad se hoće, nije teško!

REAKCIJE DRUGIH

Imaš li problema s odmjeravanjem od strane drugih? Ako da, kako se s tim nosiš?

Ponekad, ali mi je svejedno.

Je li te netko od susjeda, obitelji... prepoznao na naslovnici OK-a?

Neki da, a neki baš i nisu obraćali previše pažnje na to tko je na naslovnici. Ali se zato mama pobrinula da svi saznaju, pa su bili ugodno iznenađeni.

Kako su u školi i u tvom razredu reagirali na objavlјivanje tvoje slike?

Mislim da nikom nije bilo jasno što ja radim na naslovnici. Cure su bile zadovoljne, a dečki... Hahah, znamo kako oni reagiraju na bilo što. Ali se zato Nika pobrinula da svi profesori odmah saznaju.

Brojni su pozitivni komentari za tvoju tek za-početu manekensku karijeru. Određuju li ti već budućnost?

Ja ču se truditi da uspijem u ovom poslu. No, to ne znači da mi je to prioritet. Svakako bi bilo lijepo raditi nešto što voliš.

Tea Rosandić, 6a

- visina: 176 cm
- težina: 55 kg
- boja kose: plava
- boja očiju: zelene
- najbolji prijatelj/ica: Nika i Paulina
- najdraža boja: volim sve boje
- naj glumac/ica: Angelina Jolie
- naj pjevač/ica: ima ih...

ljeto, zima - LJETO
voda, sok - SOK
bazen, more - MORE

- tenisice, štikle - TENISICE
- suknja, hlače - HLAČE
- pas, mačka - PAS
- knjiga, film - FILM
- bomboni, čokolada - ČOKOLADA
- sunce, kiša - SUNCE
- noć, dan - DAN
- slano, slatko - OBADVOJE
- baklave, čupavci - ČUPAVCI
- 1001 noć, Ezel - EZEL
- Super talent ili Ples sa zvijezdama - SUPER TALENT

„Oni su zaista dio naše obitelji“

Prije 9 godina moji roditelji kupili su našeg prvog psa maltezera Monu. Mona ima meku, dugu, bijelu i svilenkastu dlaku, crnu njuškicu i duboke crne oči, koje se kriju ispod šiški. Izgleda kao plišana igračkica. Vrlo je zaigrana, umiljata, nježna, najviše se voli igrati s djecom.

Odana je mojoj mami i jako je voli. Tata je odlučio nabaviti još jednog psa. Izabrao je shar-pea zato što je to njemu najljepši pas na svijetu. Nazvali smo ga Bela. Bela je naborana, dlaka joj je zlatne boje i kratka je. Ona je gospodar ostalim psima i jako je privržena svima u obitelji. Za razliku od maltezera, ne želi se dugo igrati, najviše 15 minuta. Obožava snijeg, ne voli vrućinu, voli se kupati u rijeci, a i u njezinom malom dvorišnom bazenu, ali ne voli kad je se zaljeva.

Naša Bela se nikad ne bi uneredila tamo gdje spava ili jede.

Svatko iz obitelji htio je imati svog psa jer je Mona obožavala mamu, a Bela tatu. Kako mi imamo veliku kuću i dvorište, napravili smo im boksove s centralnim grijanjem gdje su imali mjesta za spavanje. Naravno, ženski dio obitelji odlučio se za maltezere, a moj brat za shar-pea. Moja sestra nazvala je svog psa Ira, moj brat shar-pea Noa, a ja svog maltezera Nana. Iako maltezeri izgledaju isto i naši prijatelji su ih često mijesali, nama nije bio problem razlikovati ih. Noa je ipak bila drugačija od

Bele; imala je grublju dlaku smeđe boje i njuška joj je bila crna. Nana ima meku dlaku bijele boje. Nana voli kada je mazim, češljam, hranim, šećem. Ira je pametna, poslušna, dobra je, voli se igrati, šetati. Ona jako voli moju sestru i sluša je, moja ju je sestra čak naučila izvoditi neke trikove.

Svi se oni jako dobro slažu i vole se igrati. Cijela moja obitelj brine se o njima: hranjenje je na roditeljima, a higijena (čišćenje očiju, kupanje, češljjanje, šišanje i sl.) na nama. Uvijek me ponovno iznenade jer kada bilo tko od nas dolazi kući, psi trče prema ogradi veseleći se jako! Vrlo su dobri čuvari i čim se netko približi ogradi, oni svi laju i mi znamo da je netko ispred kuće i prije nego pozvoni.

Vrlo često, kada se netko šeta u blizini naše kuće, zastane i divi se mojim psima, osobito obitelji s djecom. No, kada idemo na more, cijela obitelj se mora dogovoriti o terminima jer netko uvijek mora biti doma da ih hrani i pazi. Isto tako, ako odemo u Gorski kotar, možemo otići samo na jedan dan te im ostavimo puno hrane u zdjelicama i vode, a kada se vratimo, oni nas veselo dočekaju glasno lajući. Skaču po nama i presretni su što smo se vratili. Jako volimo svoje pse, ne smeta nam kada nas zaprljaju skačući po nama! Ništa nam nije teško za njih, pazimo ih i ne možemo zamisliti da nas netko odvoji od njih. Oni su zaista dio naše obitelji.

Mona

10

Nana i Ira kao bebe

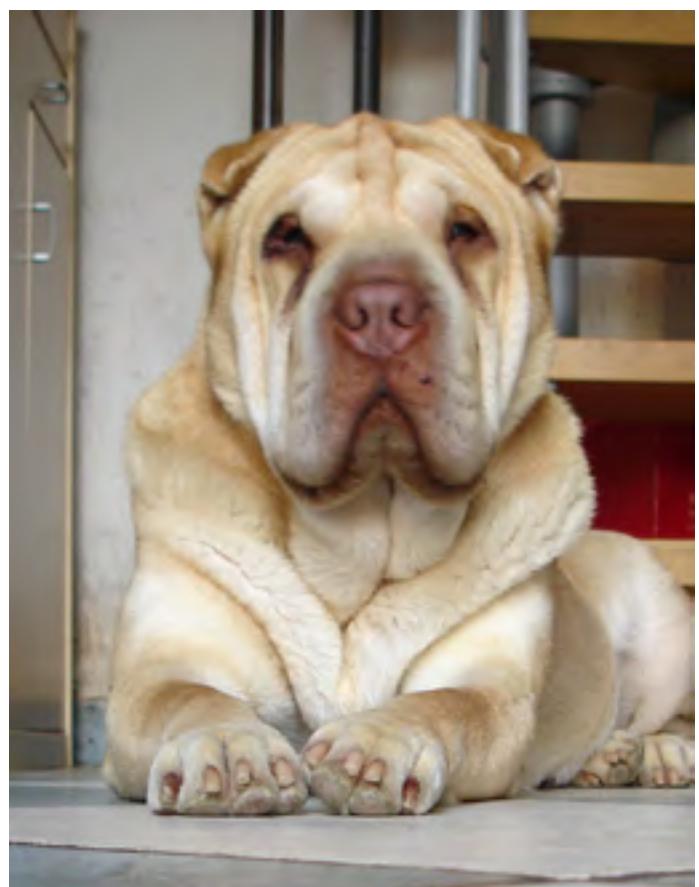

23

Bela kao beba

Bela u leglu

Bela

Bela u leglu

Nera Stipičević – ovogodišnja pobjednica

Makaranka Nera Stipičević pobjednica je ovogodišnjeg Plesa sa zvijezdama. Neru je javnost upoznala u glazbenom reality showu Story Supernova u kojem se plasirala među četvero najboljih te stekla slavu koja će joj pomoći u budućnosti. Kasnije je upisala studij glume na Akademiji dramske umjetnosti te započela i glumačku karijeru.

Pobjedu na ovogodišnjem Plesu odnijela je uz pomoć svog plesnog partnera Damira Horvatinčića, bivšeg frizera u frizerskom salonu Hair Concept with Keune. Damir je nakon tri godine rada kao frizer dao otkaz te otišao u plesačke vode...

Ovom pobjedom otkrila si javnosti još jedan svoj talent. Jesi li i prije ovog showa plesala?

Nisam se nikada ozbiljno bavila plesom, osim nešto malo kao klinka. I sama sam iznenađena pobjedom.

Tia i Nera

Koji ti se ples najviše svidio?

Svi su mi plesovi dragi, ali ako baš moram izdvojiti jedan, onda je to paso doble.

Kome si posvetila ovu pobjedu?

Definitivno svom tati koji me naučio prvim plesnim koracima.

Je li ti žao što se prije nisi bavila plesom?

Da, zaista mi je žao što i prije nisam plesala.

Po čemu ćeš pamtitи ovaj show?

Show ću pamtitи po zabavi, smijehu, novim prijateljima, napornim treninzima te, naravno, po pobjedi.

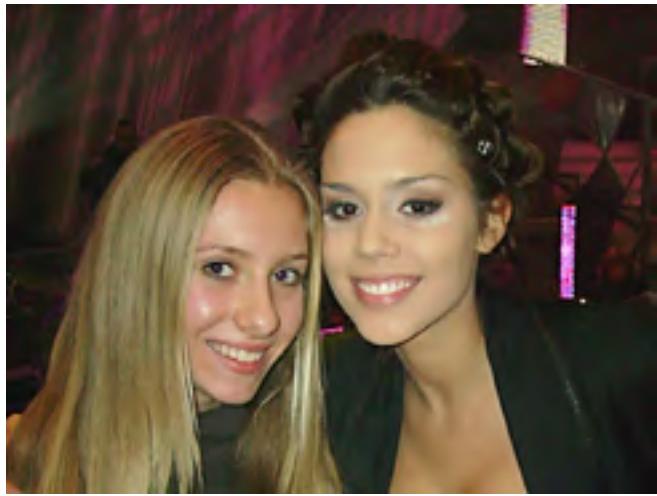
Tia Borković, VIII.b

Tia i Mila

Tia i Damir

Tia i Franka

Tia i Duško

Leksikon

Čitajući na satu hrvatskoga jezika *Tajni leksikon Želimira Hercigonje*, pomislili smo kako bi bilo dobro istražiti koliko su leksikoni prisutni u životima naših učenika.

Istraživački uzorak: 50 učenika i 10 učitelja naše škole

Vrijeme provođenja istraživanja: veljača 2011.

Istraživanje provodili: Emanuela Mihaela Batarelo, Matea Štivčević, Karlo Paradinović, VI.b

Tko je u koga zaljubljen?

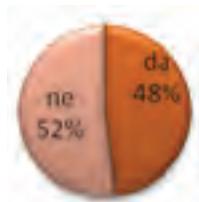
Koja je cura najzgodnija u razredu?

Koja ti je najbolja glumica?

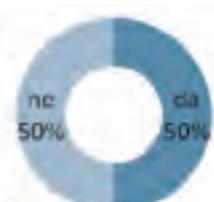
Sva ova pitanja kruže školom i čekaju zanimljiv odgovor. Koliko današnja djeca koriste leksikon i koliko ih to zanima saznali smo uz pomoć učenika iz naše škole.

UČENICI

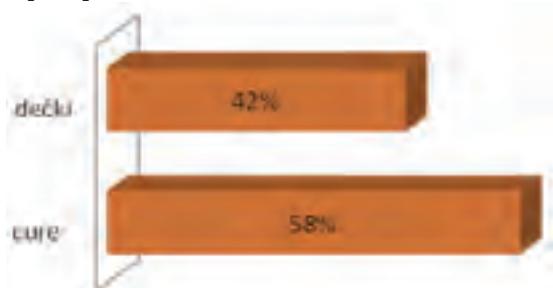
1. Imaš li leksikon?

2. Ispunjavaš li tuđe leksikone?

3. Ispunjavaju li leksikon više cure ili dečki?

4. Voliš li ih ispunjavati?

5. S koliko godina si ih počela/o ispunjavati?

Odgovori: od 5 do 9 godina.

6. Jesu li u tvom razredu "hit" leksikon?

UČITELJI I PROFESORI

1. Ispunjavaju li djeca leksikone?

Da -100%

2. Od kojeg do kojeg razreda ih ispunjavaju?

Od prvog do sedmog razreda.

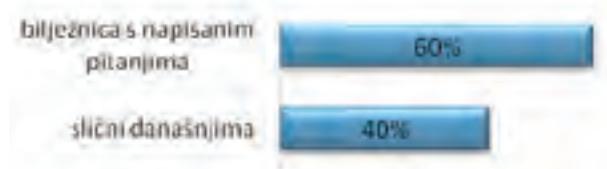
3. Zašto ih to zanima?

Kao vrsta igre i otkrivanja malih tajni njihovih prijatelja.

4. Jeste li vi imali leksikon?

Da - 100%

5. Kakvi su leksikoni bili u vaše školsko doba?

6. Je li dobro da djeca ispunjavaju leksikone?

Da - 100%

OSMOSMJERKA

I	V	A	N	I	C	I	N	E	Č	U	H
N	Š	R	P	I	S	A	L	G	O	LJ	P
O	A	K	L	K	R	E	D	A	D	E	R
M	R	V	O	A	P	Č	T	U	M	T	O
I	E	S	Č	L	R	K	A	Č	O	A	F
V	I	Š	A	I	A	S	V	I	R	N	E
E	A	A	T	M	Z	C	O	O	V	V	S
J	K	G	Š	R	N	R	L	N	J	A	O
O	V	I	I	A	I	T	S	I	O	R	R
R	O	N	J	M	P	C	E	V	C	J	V
B	L	K	A	T	I	Ž	O	A	A	L	E
I	O	P	T	R	I	A	C	I	M	U	G
L	E	K	T	I	R	A	K	S	A	R	M

OLOVKA, ŠKOLA,
PRAZNICI, MEŠTRI,
ODMOR, UČENICI,
BROJEVI, SLOVA,
PROFESORI, RAVNATELJ,
UČIONICA, LEKTIRA,
RASKA, OGLASI, GUMICA,
PAPIR, CRTEŽ, PLOČA,
KREDA, MIŠ, KNJIGA,
ŠARE, IVAN, JA, TI, VI, MI,
TRI, NO, ČA, OVE, VAR, SA

RJEŠENJE: _____

SUDOKU – LAKO

3	7	4		2							
1		2	7	3		6					
8	5	6	9		1		2	3			
	3	5	1	6	7		9	8			
			2	5	9						
9	6		3	8	4	2	5				
6	2		5		3	1	8	4			
		3		1	6	9		2			
			7		5	3	6				

SUDOKU – SREDNJE TEŠKO

				3	8	7	9				
3			7		1			8			
	6			4				1	3		
6		1	8		4	9					
	4	3		9	6		7				
	4	3			7		6				
9			8		5		1				
	2	8	5	4							

sastavio: LEON STAŽNIK, VI.b

Svaki simbol treba zamijeniti odgovarajućim brojem tako da jednakost bude točna.

7	+	♡	-	6	=	🚫
-		+		+		
♡	+	6	-	4	=	😊
+		-		-		
3	-	+	+	☀️	=	7
=		=		=		
★		7		☀️		

$$\heartsuit =$$

$$+ =$$

$$\text{🚫} =$$

$$\star =$$

$$\text{😊} =$$

$$\star =$$

Sastavila: Ivana Lea Martić, VI.a

MUFFINI

Škola

Braćo, pričaj nam o školi!!!!

Hahahaha!!!! Želite da pričam o školi

Možda bi mogao.

Jejj

U školi sam se prvo borio s...

MATEMATIKOM!!!

Jednorog

Zmaj

Zmaj

Jednorog

A, ja sam mislio da ja trebam pričati priču.

Vesna